PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

TRÉNUJ PODLE TOMÁŠE JUNA

DUBEN 2018 | ZDARMA

TÉMA
SUMMARY ZDRAVOTNÍCH PROHLÍDEK

CIZINEC
NADŠENÁ ISLANĎANKA ZE SLAVIE

MLÁDEŽ
DĚTSKÝ FOTBALOVÝ POHÁR 2018

182203

Bezpečné teplo vašeho domova

www.ptas.cz

Pražská teplárenská

str. 2–6
ROZHOVOR
TOMÁŠE JUNA NAPLŇUJE VLASTNÍ FOTBALOVÁ ŠKOLA

str. 8–9
TÉMA
ZDRAVOTNÍ PROHLÍDKY A JEJICH PRVNÍ VÝSLEDKY

str. 16–18
CIZINEC
ISLANĎANKA ZE SLAVIE VYPRÁVÍ, JAK JI UHRANULA PRAHA

MOMENT str. 7
DÁTE SI PIVO A PÁREK?

EXTRA str. 10
OBOHAŤTE SVŮJ TRÉNINK

HISTORIE str. 12–14
PRAŽANÉ PROTI VÝBĚRU EVROPY
PŘEMYSL BIČOVSKÝ

ZÁKOUTÍ str. 15
PO STOPÁCH METEORSKÉ CHASY

MLÁDEŽ
TALENT DANIEL SKOKÁNEK Z ČAFC str. 19
DĚTSKÝ FOTBALOVÝ POHÁR 2018 str. 20–21

TRÉNINK str. 22–23
INDIVIDUÁLNÍ ROZVOJ HRÁČE

KLUB str. 24–25
TJ SOKOL KRÁLOVICE

CIVIL str. 26–27
POLOČAS ROZPADU PAVLA BARTLA

FOTO MĚSÍCE str. 28
+ WEB PFS

EDITORIAL

Milí čtenáři,

tak nám k fotbalu zase přičichly stovky nových dětí. Dětského fotbalového poháru 2018 se totiž zúčastnil rekordní počet 101 týmů z I. a II. tříd základních škol. Pravda, spousta kluků a holek z nich už je dávno registrována v některém z klubů, i tak jich ale mnoho dalších mohlo poznat kouzlo tohoto sportu.

Děti zase hrály o trofeje a medaile, ale ty znovu nebyly důležité, osmý ročník zajímavého a masového projektu PFS byl plný emocí a zápalu do hry. Čert vem, kdo ho nakonec vyhrál, i když v ZŠ Jílovská mají jistě dvojnásobnou radost.

S radostí se na vybraných turnajích objevili i patroni akce z řad současných i bývalých ligových fotbalistů a právě o pauze utkání nejvyšší soutěže mezi Spartou a Duklou se nejlepší dětské týmy předvedly. Odměna jako hrom.

Třeba si někteří hráči z nich ligu v budoucnu zahrají a s úsměvem si vzpomenou, jak jim lidé tenkrát na Letné tleskali. Jen tak dál, do jubilejní desítky ročníků Dětského fotbalového poháru už to není vůbec daleko, vždy se najdou rekordy k překonání...

Ať se daří!

Lukáš Vrkoč
vedoucí redaktor

PARTNER MLÁDEŽE:

PRAHA PRAGUE PRAGA PRAG

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL
ROČNÍK IX. – DUBEN | VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P. O. Box 2, 110 15 Praha 1 | **KONTAKT:** 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | **VEDOUCÍ REDAKTOR:** Lukáš Vrkoč | **SPOLUPRACOVNÍCI:** Jan Gruber (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Pavel Jiřík st. (foto), Soňa Charvátová (korektury), Milan Titěra | **GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK:** PRESCO GROUP, a. s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | **DISTRIBUCE:** GRAND PRINC MEDIA, a. s. | **NÁKLAD:** 5 500 ks. | **ISSN** 1805–2541
| **FOTO NA TITULNÍ STRANĚ:** Pavel Jiřík st.

TEXT: RADIM TRUSINA **FOTO:** PAVEL JIŘÍK ST., ARCHIV T. JUNA, WWW.SPARTA.CZ

NEDĚLEJME Z HRÁČŮ ROBOTY

BÝVALÝ STŘELEC SPARTY TOMÁŠ JUN SI V PRAZE ZALOŽIL FOTBALOVOU ŠKOLU, KDE KLADE DŮRAZ NA ROZVOJ INDIVIDUALITY HRÁČŮ

Tomáš Jun (vpravo dole) a další sparťanské legendy.

Stále hraje nižší rakouskou soutěž za tým Oed/Zeillern, kam jezdí se třemi českými parťáky jen na zápasy. I z toho je patrné, že pětatřicetiletý útočník TOMÁŠ JUN už jen dohrává svou zajímavou fotbalovou kariéru. V ní upoutal už jako 16letý mládenec, kdy začal nastupovat za A-tým Sparty, v 17 letech pak vyběhl v základní sestavě proti Arsenalu v Lize mistrů! Teď se naplno věnuje projektu své fotbalové školy. Do trénování mladých talentů je hodně zapálený. *„Strašně mě to baví,“* přikyvuje Jun.

■ Kdy jste se pro tenhle projekt rozhodl?

Až na konci minulého roku, kdy jsem si začal dělat trenérskou licenci. Momentálně studuji béčko, v dubnu mě čekají zkoušky. Zajímavé je, že dokud jsem hrál profesionálně, vždycky jsem říkal, že po kariéře určitě nebudu trénovat, protože by mě to nebavilo.

■ A vida...

Ono to pořád přetrvává – nemám ambice trénovat nějaký tým, vyhovuje mi tohle, tedy individuální tréninky. Moje fotbalová škola mě hodně naplňuje. Je to asi i tím, že nemusím řešit problémy trenérů v týmech, za kterými chodí rodiče, proč tenhle hraje, tenhle nehraje. Můžu se soustředit jen na rozvíjení fotbalových dovedností, techniky. Na tréninku mám od jednoho do šesti kluků, což je úplně jiná práce než s celým týmem.

■ Vzpomenete si na moment, kdy jste se rozhodl, že fotbalová škola pro vás bude to pravé?

Když jsem skončil s profesionálním hraním, měl jsem najednou hodně volna a nebavilo mě se nudit doma, i když je hezké, že měl člověk čas na rodinu. Dcera hraje tenis, což spolkne hodně času, ale chtěl jsem něco dál. Podnikání jsem si vyzkoušel, úplně mě to k tomu netáhne, něco ještě máme s manželkou. Vyšlo mi z toho, že fotbalu se věnuju 30 let, takže bych se mu měl věnovat i dál, protože mu rozumím nejvíc. A škola se nabízela – za nás tohle nebylo. V mládí vůbec ne, v profesionální kariéře hráč třeba zůstal s asistentem po tréninku, ale že by docházel k individuálnímu trenérovi, to ne. Fotbal se rozvíjí jako všechno, hráči jsou silnější, rychlejší, vše je potřeba dělat ve větší rychlosti, takže je z mého pohledu potřeba na sobě pracovat i individuálně mimo klubový trénink. Pár let zpátky se začaly řešit tréninky s fyzioterapeutem, fitness trenérem na zesílení těla, na což při fotbalových trénincích není tolik prostoru. A fotbalistům to pak chybí.

„Nemám ambice trénovat nějaký tým, vyhovuje mi tohle, tedy individuální tréninky.“

■ Taky se říká, že českým hráčům chybí technika. To je jedna z věcí, na kterou se zaměřujete. Věříte si, že máte v tomhle ohledu klukům co předat?

Nebyl jsem žádný velký technik, ale taky ne žádný hromotluk. Sice jsem dával góly, ale dobře si pamatuju, že jsem měl problém s hrou jeden na jednoho. Řešil jsem to rychlostí, jednoduchou kličkou nebo předvídáním a náběhem do volného prostoru, výběrem místa v šestnáctce. Že bych někdy přešel přes dva, tři hráče, to si nevybavuju. Hra jeden na jednoho je přitom ve fotbale hrozně důležitá a je potřeba v tom fotbalisty podporovat už od nejmladších kategorií. Aby si věřili, neřešili to jednoduše přihrávkou, ale aby se sami o něco pokoušeli. Přijde mi, že právě tohle českému fotbalu hodně chybí. Není nutné běhat po lesích, dělat hrubou sílu, jak to u nás bylo dlouho zvykem. Všechno se dá dělat s balonem. Pokud to tak je, tak technika potom vypadá úplně jinak.

■ Takže ve hře jeden na jednoho berete inspiraci hlavně ze studia trenérské licence?

Zaprvé z licence, zadruhé jsem zase nebyl úplně výrazný dřevák, takže nějakou techniku snad mám. (usmívá se) Klukům dokážu pořád něco ukázat, vysvětlit a mám radost z toho, že u těch, kteří chodí pravidelně, je vidět obrovský posun. Mám tam kluky ze Sparty, Slavie, Bohemky, Žižkova, ale i menších klubů, jako je Slivenec, Radotín. Někteří, když přišli poprvé, hráli jen jednou nohou. Druhou se báli používat, tak jsme to ťukli, člověk je povzbudí a za pár tréninků je vidět progres. Když vědí, že jim trenér nevynadá za to, že zkazili balon, tak se toho nebojí. Trenéři na děti někdy řvou, což by v mládeži vůbec nemělo být. Zápas by přece měl být ukázkou tréninku, je potřeba děti podporovat, aby se nebály hrát, získaly sebevědomí. Postupem času si budou věřit a mít to v sobě. Když na malé fotbalisty budeme řvát, že se pokusili o kličku, ztratili míč a byl z toho gól soupeře, tak už se příště o nic pokoušet nebudou a situace budou řešit alibisticky – přihrávkou vedle sebe.

■ Kolik k vám chodí dětí?

Jsou to kluci od 7 do 15 let, točí se jich asi dvacet. Na to, že jsem začal v listopadu, je to paráda. Všechno zatím dělám sám a je skvělé, že každá hodina na hřišti ty kluky ohromně posouvá. A hlásí se i další, docela se to rozjíždí. Na léto chystám týdenní turnusy od pondělí do pátku. Ve spolupráci s Austrií Vídeň, kde jsem pět let hrál a mám v klubu báječné vztahy, zařadíme taky třídenní minikemp ve Vídni. Naše výprava bude součástí otevření nového stadionu, půjdeme na zápas Austria – Borussia Dortmund, pak si dvoufázově zatrénujeme přímo na stadionu Austrie, další den si uděláme výlet po Vídni a pojedeme domů. Tohle teď připravuju.

Brilantním technikem Tomáš sice nikdy nebyl, dětem má ale rozhodně co předat.

■ To zní dobře. Jak se vlastně připravujete na zvýšený zájem dětí a rodičů, pokud přijde?

Nad tím jsem zatím nepřemýšlel, v téhle chvíli jsem spokojený s tím, jak se škola rozjela. Pokud bych už sám nestíhal, chtěl bych najít mladé trenéry, kteří se chtějí zdokonalovat. Kdybychom měli společný pohled na fotbal, může to být další krok.

■ Vy už teď na svých stránkách avizujete spolupráci s různými specialisty.

S nikým ale nemám smlouvu, spíš jsou to lidé, které jsem poznal díky tomu, že jsem sám profesionálně hrál. Jsou to špičky ve svých oborech. Když pro někoho potřebuju fyzické testy, domluvím je přes Aleše Kaplana na FTVS, který dlouho pracoval ve Spartě. Jeden z mých byznysů je navázaný na zdravou výživu a projekt 90denní výzva, kde jsou specialisté na výživu, fitness trenéři. Umějí připravit jídelníček na hubnutí, ale i když chce někdo nabrat svalovou hmotu. Je toho spousta a i s tímhle umím pomoct.

■ Z toho, jak o všem vyprávíte, je vidět, že jste do své fotbalové školy hodně zapálený.

Jo, chytlo mě to hodně. Když se do něčeho dám, tak jsem perfekcionista, snažím se, aby to vypadalo. Třeba si každý trénink nahrávám na telefon, když přijedu domů, sestříhám ho, udělám asi tříminutový šot. K tomu přidám popisky, jaké bylo zaměření tréninku. Lidi mi říkají, že to mám super, a ptají se, kdo mi ta videa dělá. (směje se) Dělám si je sám, z čeho jsou pak ještě víc překvapení. Není to jen tak, že si to hodinu odtrénuju a tím to končí. Tím to nekončí, snažím se hledat věci, jak ty kluky zdokonalovat. I za pomoci videa.

■ Webové stránky jste si taky dělal sám?

To ne, zase tak technický typ nejsem, do toho bych se nepouštěl. Abych se přiznal, tak stříhání videí mě naučila dcera, které bude 12 let. Na iphonu přes imovie, vysvětlila mi to za pár minut. Vypadá to hezky a funguje to.

■ Pamatují si vás vaši svěřenci ještě ze hřiště?

Jak kteří... S některými se známe už dlouho přes tatínky, se kterými jsem třeba vyrůstal. Jiní rodiče vidí moje jméno, které mi taky pomáhá. Je pak samozřejmě na mně, abych je zaujal náplní tréninků a přístupem, ale se známým fotbalovým jménem mám určitě výhodu. Navíc v mládežnických kategoriích se mi hodně dařilo, psalo se o mně, že patřím k největším talentům, což je známka toho, že jsem v té době dělal něco dobře, asi líp než ostatní. A to se dá předat.

■ Přidával jste si? Individuální tréninky se tenkrát neřešily, o tom jsme se už bavili.

Já měl strašně rád fotbal a každou volnou chvilku jsem strávil na hřišti. I když to nebyly individuální tréninky s profesionálem, rozvíjel jsem se sám. Taky to jde, nikdo mi sice neukazoval chyby, ale i na ně si hráč přijde sám, když o tom trochu přemýšlí. Pokud vystřelí a jde to desetkrát vedle, tak když to bude pilovat, dá nohu jinak, sladí tělo a zkusí si to třeba tisíckrát, tak by to mělo fungovat. Pokud někdo na hřišti stráví tři hodiny týdně, tak na to může přijít třeba za pět let, když někdo na hřišti stráví šest hodin týdně, tak to může přijít dřív a dřív z toho může těžit.

■ Jak se od doby, kdy jste byl dorostenec, změnil trénink mladých hráčů?

Hodně. Výrazně. Jiné je to i díky trenérům. Začalo se víc dbát na jejich trenérské vzdělání, aby měli licence, což je u těchto kategorií potřeba. I teď jsou tatínkové, bez nich by to nešlo, ale lidí s licencemi přibývá, i mezi tatínky. Existuje spousta výborných akademií, spousta článků a metod, při jejichž dodržování dostaneme české hráče na lepší úroveň. Za mě ale platí základní pravidlo děti povzbuzovat, nedostat je do stresu a vychovávat z nich hráče, kteří se budou sami rozhodovat, nebudou se bát svého řešení, vezmou to na sebe. V zájmu nás všech by mělo být, abychom vychovávali silné osobnosti na hřišti i mimo něj, ne jen roboty, kteří udělají to, co jim řekne trenér, že když křikne, ať přihraje doprava, tak přihraje doprava. Ti kluci by si to měli vyhodnocovat sami a naučit se to během hry podle jejího průběhu.

„Každý trénink si nahrávám na telefon, když přijedu domů, sestříhám ho, udělám asi tříminutový šot, který doplním o popisky, na co byl trénink zaměřený."

■ Absolvoval už jste nějaké trenérské stáže? Kontaktů máte dost.

S Austrií Vídeň je super spolupráce, mají tam výbornou akademii, určitě bych se tam časem chtěl na nějakou stáž vypravit, strávit tam třeba týden a všechno vidět zblízka. Jestli všechna mužstva hrají stejný styl jako áčko, nebo to řeší individuálně, jakou mají filozofii, jestli hráče střídají na různých postech, od kdy už se na své posty specializují. Věcí, které mě zajímají, je spousta. Z Austrie se taky znám s trenérem, který dnes vede Borussii Dortmund (Peter Stöger), jsme ve spojení, takže bych se chtěl přes něj dostat i do akademie Dortmundu. Doufám, že do té doby v klubu neskončí. (usmívá se)

■ Kolik času vám vůbec zabere administrativa kolem školy, stříhání videí, zajišťování tréninkových ploch či kempů?

Nějaký čas to sebere, ale není to nic strašného. Spousta věcí se dá udělat z domova, napsat e-mail, někam zavolat, to není problém. Jen na přípravu tréninků potřebuju trochu víc klidu. Mám dobré kontakty, spoustu věcí řeším s lidmi, které znám, neberu to jako něco extra náročného.

■ Sledujete konkurenci? Fotbalových škol bývalých fotbalistů je hodně.

To je pravda, vylítlo to hodně, všiml jsem si, že je těch škol dost. Ale moc to neřeším, soustředím se na sebe, abych odváděl poctivou práci, celkově mě to naplňovalo a dávalo to smysl i těm klukům a jejich rodičům. Já se

Tomáš Jun v dobách...

... kdy ještě válel za Spartu.

snažím předat jim to nejlepší, co vím a umím, koho si ve finále vyberou, to je na každém z nich.

■ Kde máte tréninkovou základnu?

V hale na Slivenci, při venkovních tréninccích pak využíváme areál Radotína a Zlíchova. Mám rozjetý i projekt, kde bych mohl mít vlastní hřiště, což by bylo úplně super. Ale uvidím, jak to celé dopadne.

■ Je právě tohle pro fotbalistu příjemný přechod z velkého fotbalu do „běžného" života?

Beru to tak. Je to postupný konec kariéry. Sice pořád ještě hraju, ale už to určitě není priorita, do toho moje škola. Pořád mám život plný fotbalu, i když už trochu jinak, ne tak aktivně. Není to tak velký skok, jako bych ze dne na den se vším skončil. To by bylo asi o dost složitější.

■ S kým jezdíte hrát do Rakouska?

Všichni jsou to bývalí ligoví hráči: Pavel Eliáš, Vláďa Bálek a Pepíček Kaufman.

■ Pořád dáváte góly?

Ale jo. První kolo jsem třeba dal gól z trestňáku, ale v nastavení jsme inkasovali a hráli 1:1. Celkově je to sranda, pořád mě to baví.

■ A když se ohlédnete za kariérou, jste spokojený s tím, co jste ve fotbale dokázal?

Dokud jsem byl aktivní hráč, neřešil jsem to. Když se podívám zpětně, tak to asi mohlo být trochu lepší – hlavně kvůli tomu, že jsem byl braný jako velký talent. Nehrál jsem v Anglii, Německu, nebyl jsem součást nějaké delší éry národního týmu. Na druhou stranu jsem kluk z Hlubočep a ze svého pohledu jsem neměl na začátku zase nic tak extra oproti ostatním. Fotbal jsem ale měl rád, postupem času jsem se zdokonalil v pokutovém území, měl jsem dobrý výběr místa, čich na góly. Z kariéry jsem vytěžil hodně, akorát mě přibrzdilo to Turecko.

■ Ano, přestup do Trabzonsporu z roku 2005, kdy jste odcházel za 100 milionů korun.

Vyhrál jsem nejlepšího střelce ligy, měli jsme titul, dostal jsem se do reprezentace a přišel tenhle přestup. Kdyby to bylo někam jinam, do Anglie, Německa, Itálie, třeba by moje kariéra byla ještě lepší, ale to člověk nemůže nikdy vědět. Mohl jsem odejít jinam, zranit se a třeba by to vypadalo stejně, ne-li hůř. Hrál jsem ve Spartě, Besiktasi Istanbul, Austrii Vídeň. Všechny tyhle kluby jsou ve svých zemích absolutní špička, byl jsem v reprezentaci, zahrál jsem si Ligu mistrů, dal jsem v ní nějaké góly. Splnil jsem si skoro všechny cíle, extra vyšší nebyly. Bylo by hezké být tahounem národního týmu, hrát anglickou ligu, ale na možnosti, které jsem měl ve vínku, jsem dokázal dost. Jediný nesplněný sen pro mě byl, že jsem se nedostal na hranici sta ligových gólů, abych byl členem Klubu ligových kanonýrů. O tom jsem snil.

„Jediný nesplněný sen pro mě byl, že jsem se nedostal na hranici sta ligových gólů, abych byl členem Klubu ligových kanonýrů."

■ Chybělo vám k tomu 15 gólů, tedy jedna povedená sezona.

O jednu sezonu jsem fakticky přišel v Turecku, kde jsem toho moc neodehrál, ale nějak extra to neřeším. Být mezi kanonýry by bylo hezké, ale i bez toho jsem s fotbalem prožil krásné chvíle. Vyhrál jsem mistrovství Evropy do 21 let, mám pět titulů se Spartou, jeden s Austrií Vídeň, vyhrál jsem národní poháry ve třech zemích, byl jsem vyhlášený jako Talent roku, hrál jsem Ligu mistrů. Když to shrnu: se svou kariérou jsem nadmíru spokojený.

■ Jak už bylo řečeno, byl jste velký talent, v mužské kategorii jste začal hrát hodně mladý. Je to vaše výhoda, že můžete z vlastní zkušenosti mladým hráčům poradit, co je v této době nejdůležitější?

Nějaké rady jim určitě dát můžu. Hlava je pro fotbal hodně důležitá, ale nejsem to jen já. Ti kluci mají rodiče, lepší z nich i manažery, důležité je hledat každému jeho cestu. Není jedna správná, univerzální. Když bude ve Spartě velký talent, je dobře, aby šel v patnácti letech do ciziny? Nebo je lepší, aby zůstal? Někomu vyhovuje pozvolnější cesta, někdo vyletí nahoru a je schopný to ustát.

■ Vy jste rychlou cestu nahoru ustál.

Měl jsem výhodu, že jsem moc nevnímal, co se kolem mě děje. Ani jsem na to neměl čas, protože to bylo hrozně rychlé. Už v 15 letech jsem byl v A-dorostu, vyhráli jsme titul, já šel hned trénovat se sparťanským áčkem, najednou jsem byl v mužském fotbale, ale nebyl jsem pod žádným tlakem a stresem. Kamkoliv jsem přišel, byl jsem nejmladší a mohl jsem jen překvapit, ukázat se. Nebylo to tak, že by po mně někdo chtěl, abych byl v 16 letech lídr Sparty. Šel jsem tam s tím, abych se rozkoukal, získal zkušenosti. Byl jsem vděčný, že tam můžu být, a bral jsem to jako velkou motivaci do další práce.

■ Ještě bych se vrátil k vašemu tureckému angažmá. Co ve vás pro zbytek kariéry zanechalo?

Když jsem tam skončil, bral jsem to celé strašně negativně. S odstupem času jsem tam viděl i pozitivní stránky.

■ Jaké?

Nehledě na to, že jsem se tam nějakým způsobem finančně zabezpečil, dalo mi to hodně do osobního života, pro můj rozvoj. Trabzon je divné město, lidé tam jsou jiní. Když v Istanbulu nebo Ankaře řeknete Trabzon, tak vám o něm i ostatní Turci řeknou, že tam jsou blázni. A já chápu proč – je tam moře, pak dálnice a za ní hory. Jinak nikde nic. Jen baráky, pekárna, kavárna, obchody s mobily a banky. Byl jsem tam zavřený doma, jel jsem na trénink, jídlo a zase domů. Přítelkyně tam otěhotněla, nebylo jí dobře, tak jela do Česka a já to tam kousal sám. Bylo to těžké. Ze začátku to ještě šlo, když jsem chytal českou televizi, pak přestalo fungovat i tohle, změ-

TOMÁŠ JUN

FOTBALOVÁ ŠKOLA TOMÁŠE JUNA

Fotbalový letní kemp 2018 a Individuální tréninky na Praze 5

Termíny kempů v létě 2018

2. – 6. 7. 9. – 13. 7. 16. – 20. 7. 30. 7. – 3. 8.

Více informací o kempech i individuálních trénincích na:
www.kemptomasjun.cz
tomas@kemptomasjun.cz
+420 604 905 165

nil se trenér, který se mě chtěl zbavit, a já neměl ani možnost trénovat s týmem. Dva měsíce jsem jen kroužil kolem hřiště. Bylo to na palici. Ve fotbalovém rozvoji mě to přibrzdilo, vypadl jsem z národního týmu, po návratu do Česka mi chyběla herní praxe, ale pozitivně beru to, že jsem tam zažil krásné stadiony, fanatické fanoušky, později jsem s Besiktasem vyhrál ve finále tureckého poháru proti Fenerbahce, to byla paráda.

Ve Spartě vám bylo vždycky dobře. Je to tak?

Až na ten návrat, který se mi úplně nepovedl. Týmu se dařilo, získal double, ale pro mě osobně ta sezona nebyla příliš povedená. Nehrál jsem tolik, jak bych chtěl. Roky před odchodem byly nejhezčí.

Třeba gól v osmifinále Ligy mistrů na hřišti AC Milán. Vzpomínáte na něj často?

V kariéře jsem zažil spoustu parádních momentů. Každý start za reprezentaci, kde jsem dal i dva góly. Na to se nedá zapomenout. Stejně tak je nepopsatelný každý zápas v Lize mistrů. Pro fotbalistu, který byl zvyklý hrát v české lize proti Blšanům – a najednou krásné stadiony pro padesát tisíc lidí, parádní pažit, neskutečná atmosféra kolem celého utkání. Bomba. A když se mi pak podařilo dát i gól, tak to bylo neskutečné. V Lize mistrů jsem se trefil třikrát, ale gól proti AC Milán je nejslavnější. Bylo to umocněné historií klubu, tou generací, která v něm tenkrát hrála – v čele s Maldinim.

Jeho dres máte jako památku na zápas, že?

Ano, plus mám taky Cristiana Ronalda ještě z doby, kdy hrál za Manchester United. Tenkrát ještě nebyla taková bitka o jeho dres, ale už tehdy, když byl hodně mladý, bylo vidět, že je úplně někde jinde.

Ve Spartě jste zažil také slavný postup v Lize mistrů díky dnes už legendárnímu gólu Marka Kincla proti Laziu v nastaveném čase. Jak na to vzpomínáte?

Bylo mi 20 let a díky gólu v nastaveném čase jsme na našem plném stadionu postoupili dál v Lize mistrů. Neskutečná euforie, nádhera. I když jsem ten gól nedal já, běžel jsem, jako bych ho já dal. (směje se)

V poslední době jste se objevil v televizním pořadu Tiki-Taka, komentoval jste derby mezi Spartou a Slavií. Co to? Pár let o vás nebylo moc slyšet.

Je to náhoda. Chodím hrát fotbálky a hokeje s klukama, jako je Horst Siegl, Jirka Novotný, Ivan Hašek, do televize jsem se dostal spíš přes tyhle kontakty. Tiki-Taka byla sranda, komentování derby, to je srdeční záležitost, líbilo se mi to moc, jen škoda toho výsledku.

Taky už jste si zkusil veteránské Silvestrovské derby…

Bylo to dobrý. Vítězná premiéra, dal jsem gól. Za starou gardu Sparty si v sezoně asi ještě kopnu. Přece jen mít na sobě sparťanský dres, to je pořád příjemné, i když už to není možné na profesionální úrovni.

KDO JE TOMÁŠ JUN

Bývalý kanonýr Sparty se narodil 17. ledna 1983. Drobný útočník, který začínal s fotbalem v Hlubočepích, patřil k největším talentům českého fotbalu: prošel všemi mládežnickými reprezentacemi, v každé kategorii dával spoustu gólů. V roce 2004 byl vyhlášený jako Talent roku ČR, už o dva roky dřív byl členem týmu do 21 let, který vyhrál mistrovství Evropy. Už v 16 letech hrál za A-tým Sparty, v 17 letech nastoupil v zápase Ligy mistrů na hřišti slavného Arsenalu. V roce 2005 odešel za 100 milionů korun do tureckého Trabzonsporu jako nejlepší střelec české ligy, ale ani tam, ani následně v Besiktasi Istanbul to nebylo vydařené angažmá. Vrátil se do Sparty, šel do Teplic, odkud zamířil do rakouského Altachu. V zachraňujícím se týmu si udělal výborné jméno a sáhla po něm Austria Vídeň, kde strávil pět let. *„Altach mi hodně pomohl, byl to rodinný klub a hráli jsme tam super fotbal. Odtud si mě vytáhla Austria, kde jsem následně zažil super roky. Ve Vídni mám dodnes spoustu přátel, pronajímám tam byty, ale nikdy mě nenapadlo tam zůstat bydlet. Doma jsem tady. V Praze,“* říká Jun, který nastoupil desetkrát za reprezentaci a dal dva góly. Sparťanští fanoušci kromě pěti titulů, k nimž jako hráč pomohl, nejčastěji vzpomínají na jeho gól v osmifinále Ligy mistrů 2003–04 na hřišti AC Milán. Po konci v Austrii, s níž má jeden titul, byl ještě v Jablonci, pak se vrátil do Rakouska a tamních nižších soutěží. Momentálně jezdí hrát za tým Oed/Zeillern. O hraní v českých nižších soutěžích neuvažuje. *„Nechat se okopávat a poslouchat nadávky, to mě neláká,“* vysvětluje. Na konci roku 2017 založil v Praze Fotbalovou školu Tomáše Juna. *„Doufám, že se rozjede takovým stylem, že časem už na hraní ani nebudu mít čas.“*

PIVOOO, PÁÁÁREK...

Občerstvení na fotbale od HET ligy po 3. třídu je základ. V Horních Měcholupech (a mimo jiné i na Bohemians) se o něj stará VLADIMÍR SUCHÝ. Co myslíte, má čas takto koukat z okénka?

„Nepamatuji si tu situaci přesně, ale asi jsem vykoukl, protože na hřišti byla nějaká nadějná akce, která mohla skončit gólem. Ale já vlastně takhle vylézám docela často, křičím a lákám, aby si lidé přišli dát něco dobrého. Nejvíc jede malinovka, klobásky, párky a pak podle počasí pivo nebo čaj. Na Bohemce naštěstí moc aktivní být nemusím, tam je lidí hodně a lákají za mě jiní..." ■

INZERCE

CHCETE SE ZVIDITELNIT?

INZERUJTE VE SPECIÁLU!

- MOŽNOST JAK NA SEBE UPOZORNIT VE FOTBALOVÉM PROSTŘEDÍ
- DISTRIBUCE MEZI PRAŽSKÉ KLUBY A NA DALŠÍ DŮLEŽITÉ ADRESY
- NÁKLAD: 5 500 KS

CENÍK:

II. A III. OBÁLKA:	12 000 KČ	[210 × 297 MM]
IV. OBÁLKA:	15 000 KČ	[210 × 297 MM]
CELOSTRANA:	8 000 KČ	[210 × 297 MM]
PŮLSTRANA:	4 000 KČ	[210 × 150 MM]
PODVAL:	3 000 KČ	[210 × 70 MM]

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: ARCHIV

MUDr. Jiří Krupička

HRAJETE ZDRAVÍ?

I NADÁLE BĚŽÍ PROJEKT PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU, KTERÝ SE ZAMĚŘUJE NA ODBORNÉ VYŠETŘENÍ SRDCE U MLADÝCH FOTBALISTŮ. U LÉKAŘE BYLY UŽ STOVKY HRÁČŮ

Nepodceňujte své zdraví. A kondici svého srdce už vůbec ne! Aby se tak nedělo hlavně u mladých sportovců, na to dohlíží Pražský fotbalový svaz. Ten ve spolupráci s Magistrátem hlavního města Prahy od roku 2014 klubům přispívá na odborné VYŠETŘENÍ SRDCE. Ta jsou v poslední době pro dorostenecké kategorie dokonce povinná. Jde o dvacet minut, které mohou v krajním případě zachránit život.

Od února minulého roku vyšetřili v kardiologické ordinaci Jiřího Krupičky 721 chlapců a tři dívky. Šedesáti z nich doporučil další vyšetření, případně budoucí sledování na kardiologii. *„Neznamená to, že by každý dvanáctý byl ohrožen na životě, to rozhodně ne. Jen jsme těm šedesáti nemohli říct, že je všechno v naprostém pořádku. Pak už se případ od případu lišila závažnost nálezu – někdy to bylo pouze doporučení, že by bylo vhodné se nechat průběžně kontrolovat, někde bylo další sledování těžší patologie podmínkou pro udělení souhlasu k soutěžnímu sportu,“* říká Krupička.

Právě jeho ordinace v Brandýse nad Labem byla prvním místem, kde vyšetření pražské fotbalové mládeže začalo probíhat. Doktor Krupička je u projektu s názvem „Hraj zdravý“ od jeho startu a postupem času začal nabízet z důvodu zrychlení celého procesu a zvýšení komfortu a pohodlí pro hráče i vyšetření v prostorách klubu. Tam vyšetří členy týmu třeba před tréninkem v kabině. Takto už se svými kolegy navštívil 29 míst, celkově s ním spolupracuje 24 pražských klubů.

RESPEKT VLASTNÍCH MEZÍ

Čísla ukazují, že tenhle projekt má velký smysl. *„Projekt Hraj zdravý je zaměřený primárně na záchyt skrytých srdečních vad, které u hráčů vedou k náhlé smrti na hřišti. Takto závažných případů v celkových statistikách nikdy není mnoho, nicméně neměly by se podceňovat, protože případ ve statistice není jen číslo, ale člověk. K úplnému zákazu soutěžního sportu jsme za dobu trvání projektu dospěli v jednom případě. U většiny výraznějších záchytů doporučíme sportování s mírnější zátěží a větším ohledem na subjektivní stav, vyhýbání se extrémům a kardiologický dohled. Naším cílem není odrazovat od sportu, ale vést k jeho zdravé formě a k respektování vlastních mezí,“* popisuje Krupička. *„Někteří hráči, u kterých bylo třeba udělat navazující vyšetření, se ho rozhodli absolvovat v jiném zařízení. U nich tedy výsledek bohužel nevíme a spoléháme na trenéry a rodiče, že řádné došetření dotáhli do konce. Pokud ale jako záchyt bereme nejen patologie vedoucí k náhlé smrti, máme jich poměrně hodně. Ať už se jedná o arytmie, nedomykavosti chlopní či drobnější patologie vhodné ke sledování. Věříme, že i toto pomáhá předejití budoucím těžkým kardiologickým případům.“*

Bolestivým zraněním při hře lze stěží předcházet, ale prevence v kardiologické oblasti je účinnou ochranou vašeho zdraví.

A doktor Krupička přidává i příklady. *„U třech sportovců jsme zachytili dvoucípou aortální chlopeň. Není to vada, která nutně musí vést ke kolapsu na hřišti, ale rozhodně se jedná o nezanedbatelnou patologii, o níž by dotyčný měl vědět.“*

Dříve se podobné prohlídky obecně dost podceňovaly, odkládaly se. K větší diskusi o tomto tématu přispěla i nepříjemnost Petra Malého, bývalého ligového fotbalisty Dukly Praha, který zkolaboval před lety během utkání přímo na hřišti. Pozdější vyšetření prokázala vadu srdce. Malý musel skončit s profesionálním fotbalem a stal se patronem projektu. *„Byl jsem úplně v pohodě, cítil jsem se normálně. A pak to dopadlo, jak to dopadlo,“* vzpomínal Malý. *„Šíření této věci beru jako malé poslání. Lidé o tom vědí málo a začnou se zajímat až ve chvíli, když to zasáhne je nebo jejich blízké. Chtěl bych, aby se to změnilo. Nic cennějšího než život přece nemáme.“*

20 MILIONŮ NA PROHLÍDKY

Pražský fotbalový svaz kardiologickým prohlídkám u mládeže věnuje maximální pozornost a podporu. Ve spolupráci s pražským magistrátem a nadačním fondem Fotbal pro život se na systém zdravotní péče pro

POČTY VYŠETŘENÝCH U MUDR. JIŘÍHO KRUPIČKY OD ÚNORA 2017	
8 let:	1
11 let:	6
12 let:	20
13 let:	35
14 let:	87
15 let:	179
16 let:	132
17 let:	146
18 let:	82
19 let:	36
CELKEM:	724 sportovců

8,3%

TOLIKA PROCENTŮM
– PŘESNĚ 60 VYŠETŘENÝM –
BYLO DOPORUČENO BUDOUCÍ SLEDOVÁNÍ NA KARDIOLOGII.

mladé fotbalisty během posledních pěti let vyčlenilo zhruba 20 milionů korun, z nichž se každému jednotlivci velkou částí přispívá na náklady spojené s odborným vyšetřením. Nejmenší hráči docházejí na prohlídku ke svým pediatrům, později mohou absolvovat i sportovní prohlídku a ta je jim v dalším období doporučena i na specializovaných místech u sportovních lékařů.

Od roku 2016 pak v rámci pražských soutěží platí povinnost kardiologického vyšetření u všech hráčů v dorosteneckých kategoriích, aby se předešlo riziku náhlého úmrtí. Bez něj nemohou hrát soutěže organizované Pražským fotbalovým svazem.

„Plně si uvědomujeme maximální důležitost zdraví dětí a mládeže, kterému je nutné věnovat pozornost. Proto jsme se už dřív rozhodli klubům pomoci v této oblasti prostřednictvím tohoto projektu. Je nutné říci, že bez podpory pražského magistrátu by nebylo možné projekt realizovat, a tak je na místě poděkovat jeho zástupcům za všechny pražské kluby, které se výchově mladých fotbalistů věnují,“ řekl předseda pražského svazu Dušan Svoboda.

DVACET MINUT ČASU

Jak vyšetření probíhá? Každý musí vyplnit dotazník, který je zaměřený na osobní a rodinnou anamnézu a výskyt náhlé smrti v rodině, následuje EKG a echokardiografické vyšetření (ultrazvuk). Pokud je vše v pořádku, vyšetření zabere 15 až 20 minut.

„Z naší zkušenosti můžeme říct, že přístup hráčů k vyšetření záleží hodně na osobě trenéra. V klubech, kde se trenéři zodpovědně ujali organizace termínu vyšetření a vysvětlili svým svěřencům důvody a důležitost tohoto projektu, byl znát ze strany hráčů zájem. Aktivně se v průběhu zajímali o naměřené hodnoty, sami se doptávali na to, co jaký pojem v jejich lékařské zprávě znamená. V takových případech má projekt i edukativní dopady – učí mladé sportovce zájmu o jejich kardiovaskulární zdraví a často je vede i k zamyšlení, že vlastně vůbec nějaké srdce mají a měli by se o něj tedy starat. To je rozhodně nezanedbatelné plus, protože kardiovaskulární prevence a vůbec její uvědomění ve společnosti značně pokulhává, a to nejen ve sportu,“ myslí si Krupička. *„Rozhodně nechceme nikoho strašit, jen se snažíme lidem říkat více o jejich zdraví, dávat jim doporučení a samozřejmě podchytit závažné případy.“*

Zkušený kardiolog s moderními přístroji je schopný odhalit jakoukoliv vadu. *„Jsme schopní odhalit v podstatě úplně všechno, třeba řadu vad, které při běžném životě nemusejí nositeli činit žádné potíže, ale při intenzivní zátěži mohou být zdrojem významných zdravotních komplikací. Jsou ale také onemocnění, která potřebují, aby lékař o možnosti tohoto problému věděl, a tudíž o něm také uvažoval. Jsou patologie, jež jsou těžko odhalitelné, ale když je podezření, tak komplexní přístup zkušeného kardiologa by je neměl přehlédnout,“* říká doktor Krupička. *„Obecně jsou tato vyšetření a iniciativa svazu skvělá věc. Kdo chce profesionálně anebo intenzivně amatérsky sportovat, měl by absolvovat vyšetření u kardiologa.“*

Časté namáhání organismu může časem přinést problémy.

DŮLEŽITÁ PODPORA MAGISTRÁTU

Pražský fotbalový svaz mladým fotbalistům organizovaným pod ním tuhle záležitost hodně ulehčuje. *„Velmi si vážíme podpory pražského magistrátu – jen díky tomu je možné zrealizovat prohlídky v takovém množství a rozsahu. Dnes již naprostá většina pražských fotbalových klubů nastavila systém, jak prohlídky realizovat a pomáhat tak v rozvoji mládeže, kde největší roli hraje především zdraví sportovců. Příklady ze světa nám ukazují, jak jsou prohlídky důležité. Každý zachráněný život je cenný. Snahou vedení Pražského fotbalového svazu je i nadále ve spolupráci s Magistrátem Hlavního města Prahy pokračovat a pro zdraví dětí a mládeže udělat maximum,“* uvedl Jan Gruber, marketingový manažer Pražského fotbalového svazu.

A co vy? Hrajete zdraví? ■

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: DAILY FITNESS

OBOHAŤTE SVŮJ TRÉNINK

DAILY FITNESS NA PŘÍKOPĚ NABÍZÍ NOVOU PLATFORMU KONDIČNÍHO CVIČENÍ PRO MLADÉ SPORTOVCE

Šance pro všechny (nejen) mladé fotbalisty, jak zdokonalit fyzickou připravenost a naopak eliminovat možné zdravotní problémy, to je atraktivní program Daily Fitness.

Nejmodernější centrum tohoto typu v centru Prahy nabízí unikátní možnost kompenzačních a kondičních tréninků, které jsou určeny zejména mladým sportovcům. Víkendová sportovní akademie probíhá v prostorách nově zrekonstruovaného Kolowratského paláce vždy v sobotu dopoledne a v neděli odpoledne.

DŮVODY PRO NÁVŠTĚVU

Dnešní děti tráví stále více času u mobilních telefonů, tabletů či počítačů. Pokud se přidají další novodobé nevyváženosti, jakými jsou nekvalitní batohy plné učebnic, sezení na nevhodných židlích, nedostatek pohybu nebo jednostranné fyzické zatížení u aktivních sportovců, mají zaděláno na zdravotní problémy v dospělosti.

To se týká samozřejmě i fotbalistů, i když ti to možná tolik nevnímají. *„Pro jejich návštěvu u nás mluví několik jednoduchých důvodů,“* říká ředitel projektu Jiří Habura. *„V rámci funkčního tréninku získá hráč větší stabilitu centra těla, což vylepší i funkci periferií, tzn. nohou i rukou. Společně s tím přichází větší orientace v prostoru a daleko lepší vnímání svého těla. V rámci kompenzačního tréninku zase dosáhne daleko většího uvolnění svalstva než u klasického tréninku, navíc získá větší flexibilitu celého těla a minimalizuje riziko zranění.“*

Daily Fitness nabízí unikátní možnost kompenzačních a funkčních tréninků pro věkové kategorie dětí ve věku 8–10 let, 11–13 let a 14–16 let. Lekce jsou vedeny pod vedením zkušeného lektora, který se individuálně věnuje každému sportovci.

„Doporučení je docházet dvakrát týdně. Například kompenzační trénink je dobré udělat v sobotu před nedělním zápasem. Proč? Uvolnit celé tělo, a přesto natonovat jeho střed tak, aby správně fungovalo,“ doplňuje Habura.

POSÍLENÍ A FLEXIBILITA

Cílem funkčních tréninků je celkové posílení vnitřního a vnějšího svalstva a zvýšení stability. Jedná se o intenzivní tréninky, při kterých je maximálně dbáno na celkovou techniku provedení.

Kompenzační cvičení mají za úkol zvýšit flexibilitu u sportovců díky statickému a dynamickému strečinku a posilování hlubokého stabilizačního svalstva. Flexibilita je velice důležitá pro správnou techniku v každé sportovní disciplíně.

Každý zájemce si může vždy vybrat lekci, která mu bude vyhovovat. Jednotlivé lekce lze střídat a obohatit jdou například i o exkurzi do bojových sportů.

Zásadní výhodnou sportovní akademie je pak termínová flexibilita. Stačí si totiž jen na www.dailyfitness.cz vybrat odpovídající věkovou kategorii, formu cvičení a nejlépe vyhovující termín. Vše v závislosti na váš víkendový zápasový program bez nutnosti se jakkoliv dlouhodobě vázat... ■

PŘÍŠTĚ

Jak může vypadat návštěva Daily Fitness a trénink navíc se můžete dočíst v reportáži v květnovém vydání Speciálu....

„Sportovec by se měl připravovat po všech stránkách. Naše tréninky jsou podle mě jedny z nejzásadnějších, proto je mladým sportovcům nabízíme. Je jen na nich, jak sport myslí vážně a zda chtějí dosáhnout svých snů. Tak jako sportovní hvězdy, se kterými se mohou u nás setkat.“

Pavel Mareš

bývalý fotbalový reprezentant a spolumajitel Daily Fitness

Pavel Mareš

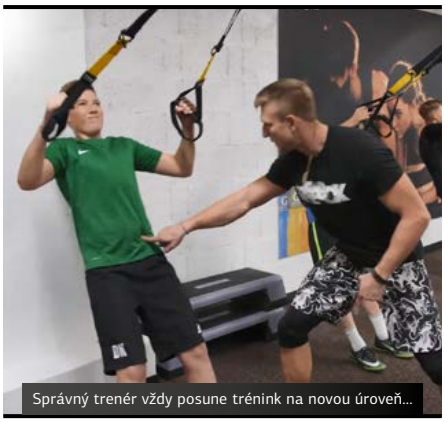

Správný trenér vždy posune trénink na novou úroveň...

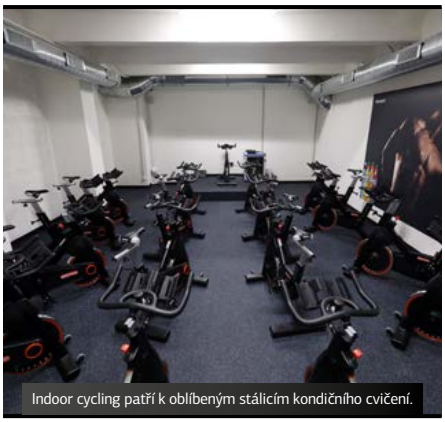

Indoor cycling patří k oblíbeným stálicím kondičního cvičení.

FootballMania

Team Service

+420 720 934 368
+420 605 227 408
team@footballmania.cz

Chtělo by to nové dresy?

Oblékáme přední české týmy, oblékneme i ten váš.

Široký výběr fotbalového vybavení v našem e-shopu

ExtraFotbal.cz

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV BOHEMIANS 1905 A AUTORA

Ladislav Vízek mezi zadáky týmu UEFA.

ČTYŘI KOUSKY MUŽSTVU EVROPY

KAPITOLY Z DĚJIN PRAŽSKÉHO FOTBALU: OSM PRAŽANŮ V JUBILEJNÍM VÝBĚRU

Ve 34. minutě putuje míč na jeden dotek mezi hvězdami z Julisky, toho dne ovšem v dresu se lvíčkem: Kozák, Vízek, Nehoda, znovu Kozák, střela přes celou branku na pravou tyč a od ní do sítě. Do posledního místečka zaplněný strahovský Stadion Evžena Rošického se rozbouří, jako kdyby šlo přinejmenším o postup na mistrovství světa. Reprezentační tým vede nad výběrem evropských fotbalových celebrit 1:0!

To bylo v úterý 18. srpna 1981. Mít tak stroj času, který by fungoval alespoň v rozpětí necelého století, mohl tehdy u té slávy být třeba i Karel Freja, nejlepší český „kopáč" na přelomu devatenáctého a dvacátého století, čímž pádem také střední útočník a rovnou i kapitán (jinak to v těch průkopnických časech nechodilo) nejprve jedenáctky Malostranského gymnázia, potom v té době nepřekonatelné Slavie a nakonec v posledním roce své hráčské dráhy i vinohradské Čafky.

Freju znala celá tehdejší sportovní Praha. A nejenom pro jeho góly. Běhal po městě v básnickém širáku a sokolské peleríně a kdekoli se projevovalo nesmlouvavé české vlastenectví, nemohl u toho chybět, i když si tím sem tam koledoval o pořádný malér. Tak ve dnech protiněmeckých bouří v roce 1897 demonstranti pod jeho vedením vypálili sídlo klubu pražských Němců Regatta a rozpoutali tak bojkot německých menšinových sportovních spolků. V té věci mu ovšem nelze nepřiznat vážnou polehčující okolnost: jak uvedl i berlínský tisk, na počátku všeho byla rafinovaná provokace z postižené strany...

Pro nás je tady a teď důležité, že Freja 19. října 1901 založil Český svaz fotbalový. V životě člověka jsou osmdesátiny důvodem k důstojné oslavě. A což teprve v historii rozšířeného a populárního sportu, jakým je v celém světě – naši zemi nevyjímaje – fotbal. Ke gratulantům osmdesátých narozenin našeho fotbalu se tehdy připojila i FIFA a její kontinentální odnož UEFA; osobně byli strahovské oslavě přítomni prezidenti obou organizací, João Havelange z Brazílie a Artemio Franchi z Francie. Zlatým hřebem té slávy se stalo utkání reprezentantů Československa s výběrem Evropy.

MALÁ GALERIE VELKÝCH BORCŮ

Zorganizovat takovou věc není vůbec jednoduché. Už jenom najít nejvhodnější termín! V té věci se nad faktickým památným dnem výročí musely trošku přimhouřit oči, tím spíš, když se jednalo o měsíce, v nichž vrcholila kvalifikace na světový šampionát.

Kapitánem jubilejního národního mužstva proti „zbytku Evropy" a autorem dvou gólů byl Zdeněk Nehoda.

Luděk Macela a Jozef Mazura, dva z přemožitelů výběru UEFA (snímek je z pro nás zlatého olympijského turnaje v Moskvě rok předtím).

DOBOVÉ STŘÍPKY

JAK SE ZRODIL PRAOTEC ASOCIACE

Karel Freja začal prohánět míč jako studentík v časech prašných plácků a hadráků, spíchnutých z máminých zástěr a punčoch, v éře paruk a falešných knírů, jež ne vždy uchránily své uživatele před karcerem nebo jiným trestem ze strany přísných pedagogů. Ti v té době šmahem považovali fotbal za pokleslou a obhroublou zábavu odvádějící mládež od studia. Český svaz footballový Freja založil jako čtyřiadvacetiletý student medicíny a stále ještě aktivní hráč. Došlo k tomu v restauraci U zlaté váhy v ulici Karoliny Světlé. Přípravný výbor předtím několikrát zasedal v kavárně U Karla IV. na rohu Karlova náměstí a Žitné, ale tam nebylo dost místa pro všechny delegáty ustavující schůze.

Řádnými členy svazu se toho dne staly (protože jejich zástupci byli schopni na místě zaplatit vstupní poplatek ve výši plných 10 rakouských korun) sportovní kluby ČAFC Královské Vinohrady, AFK Karlín, Olympia Praha VII, SK Slavia, AC Sparta, Union Žižkov a Vyšehrad a kroužky Horymír, Hradčany a Malá Strana. Samá Praha... K dodatečnému složení té částky se v závěru jednání zavázaly AC Praha, Meteor Praha VIII, Olympia Košíře, letenský kroužek Česká vlajka a z mimopražských SK Plzeň, Union Plzeň a SK Roudnice.

PRAHA, RODIŠTĚ ČESKÉHO FOTBALU

Jubilejní fotbal se nemohl hrát nikde jinde. Tady svaz přišel na svět a týmy z metropole měly pak ještě dlouho v českém i československém fotbalu vrch. Šest hráčů v základní sestavě jubilejního týmu a další dva mezi pěti střídajícími byli výrazem současného postavení Prahy v reprezentaci i v lize. Jen zástupce Slavie chyběl. Možná tam už s ohledem na slavnou klubovou historii měl jeden být, nicméně v posledních mezistátních mačích žádný zástupce červenobílých nehrál. Rodilými Pražáky byli Panenka a Berger. Přičíst k nim můžeme i Macelu z blízkých Černolic, který už jako dorostenec pobíhal po Julisce.

NAŠE BLAHOPŘÁNÍ V OSTROVNÍM KRÁLOVSTVÍ

Sluší se tu letmo vzpomenout i podíl našich borců na podobných oslavných zápasech, alespoň na tom prvním a pak i na nejslavnějším. V květnu 1947 hrál sparťanský halv Josef Ludl v Glasgowě v dresu týmu „ostatní Evropy", který výběru Velké Británie podlehl dokonce 1:6. A v říjnu 1963, když Anglie slavila sto let svého a tedy i světového fotbalu, byli mezi gratulanty v londýnském Wembley i tři českoslovenští hrdinové chilského světového šampionátu z předešlého roku: záložníci Dukly Josef Masopust a Svatopluk Pluskal a stoper bratislavského Slovanu Ján Popluhár. Pozván byl i obránce Dukly Ladislav Novák, ten se však musel pro nemoc omluvit. Nádhernou oslavu fotbalu, při níž Angličané vyhráli 2:1, mohli tehdy naši fanoušci už sledovat na televizních obrazovkách. ■

Ján Kozák, fotbalista roku 1981, kmenový středopolař Lokomotívy Košice, oblékal dres Dukly v době své vojenské základní služby v letech 1980 až 1982.

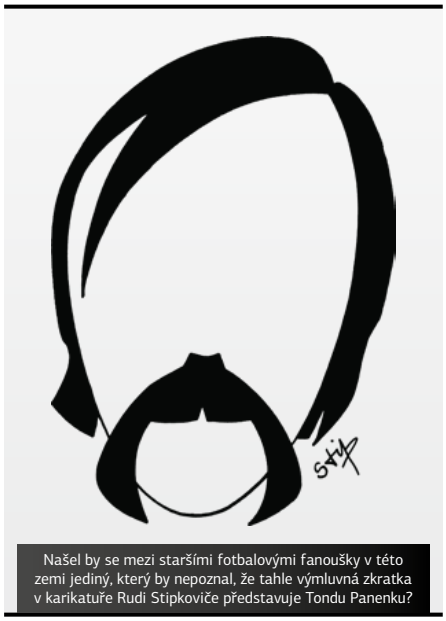

Našel by se mezi staršími fotbalovými fanoušky v této zemi jediný, který by nepoznal, že tahle výmluvná zkratka v karikatuře Rudi Stipkoviče představuje Tondu Panenku?

Josef Masopust v modrém dresu výběru světa z londýnského utkání s týmem Anglie v roce 1963.

Prvním požadavkem bylo shromáždit sestavu, v níž jeden každý muž je pýchou a oporou svého klubu i reprezentačního celku své země. Proto bylo vybráno srpnové datum, předcházející rozjezdu nového ročníku mistrovských soutěží a finiši kvalifikačních bojů. Konec konců bylo v sázce i počasí, v říjnu zpravidla již všelijak rozmarné.

Kapitánem „Rest of Europe", mužstva UEFA, které na Strahově nastoupilo proti jubilejní československé reprezentaci, byl stoper Bruno Pezzey ze sousedního Rakouska, v té době pilíř defenzivy frankfurtského Eintrachtu v německé bundeslize. Z jeho krajanů tu byli také gólman Friedl Koncilia z vídeňské Austrie, útočník Johann Krankl, který se nedávno vrátil do Rapidu z Barcelony, a Herbert Prohazka, teď v Interu Milán, který do druhého poločasu v záloze vystřídal Ivicu Šurjaka z Hajduku Split; ten právě přestoupil do Paris St. Germain.

Na levém kraji obrany hrál Manfred Kaltz z Hamburku, ve středové formaci neúnavný tvůrce hry David Kipiani z Tbilisi a Giancarlo Antognoni z Fiorentiny, v útoku vedle Krankla kyjevský Oleg Blochin... Co jméno (včetně těch, na která v tomto výčtu nedošlo), to zvuk jako zvon. Pamětníci těch let teď určitě souhlasně kývají.

Nikdo ze jmenovaných ani z dalších borců nepřiletěl, aby se v Praze bil o každý míč, jako kdyby šlo o důležité body nebo o postup v prestižní soutěži. Jejich posláním bylo blahopřát a umocnit lesk slavnosti. Udělali to přátelsky, s očividnou zdvořilostí k hostitelům, jak je v takových ceremoniálních mačích dobrým zvykem. I tak se samozřejmě občas blýskli kousky hodnými jejich jmen.

Bratislavský trenér Jozef Vengloš, někdejší asistent Václava Ježka u mistrů Evropy 1976, který od podzimu 1978 vedl reprezentaci, postavil do prvního poločasu jedenáctku Stanislav Seman (Lokomotíva Košice) – Luděk Macela (Dukla), Jozef Jurkemik (Inter Bratislava), Rostislav Vojáček (Ostrava), Jozef Barmoš (Inter) – Ján Kozák (Dukla), Přemysl Bičovský (Bohemians), Antonín Panenka (slavný klokan hrál už od začátku roku s Kranklem za Rapid) – Ladislav Vízek, Zdeněk Nehoda (oba Dukla), Marián Masný (Slovan Bratislava).

Stejně jako v týmu Evropy se také u nás vystřídalo šestnáct hráčů. Ještě během první půle přišel Jan Berger (Sparta) místo Macely, po přestávce zastoupil Semana Jaroslav Netolička (Dukla) a Bičovského Josef Mazura (Brno), Panenku vystřídal Petr Němec a Masného Libor Radimec (oba Baník).

KDYŽ SI BOJOVNÍCI JEN TAK HRAJÍ

Dobrá věc se podařila. Počasí bylo ideální, a přestože se pochopitelně nemohl sejít všechen výkvět tehdejších evropských trávníků, sestava gratulantů byla dostatečně reprezentativní. Naši se do nich pustili s chutí potvrdit, že jsou hodni takové pocty, a s pohodou, v jaké by nemohli hrát v jakémkoli soutěžním utkání. Tak se zrodila fotbalová óda na radost. Krásná podívaná, bohatě odměňovaná potleskem, rozděleným spravedlivě pro obě strany. *„Kdyby se včerejší zápas ještě třeba o půlhodinu prodlužoval, nikdo by se určitě nezlobil,"* napsala Práce.

Byli to kupodivu vzácní hosté, kteří se první (ačkoli sestaveni podle receptu ‚každý pes jiná ves') blýskli pohlednými kombinacemi. Naši jako kdyby začínali pod tíhou skutečnosti, že právě oni byli po osmdesáti letech poprvé v historii přizváni k takové oslavě. Nejprve se osmělili Panenka s Nehodou. S postupem času se přidávali další a po přestávce už to byl koncert. KRÁSNÁ HRA!

V 69. minutě probírá Vízek zadáky žlutých, vypíchnou mu míč, ale přímo k Nehodovi – a už je to o dva. O čtyři minuty později Bičovského únik, přihrávka střelci druhého gólu a ten potvrdí svou pověst neomylného střelce. A parádní třešinka na dort v 80. minutě: Ján Kozák, který se zanedlouho s mírným náskokem před Přemyslem Bičovským stane Fotbalistou roku, vypálí z rohu velkého vápna a přesně trefí levou šibenici branky!

Toho dne opravdu nešlo o výsledek. Ale ruku na srdce, 4:0 proti kolekci evropských hvězd... Proč bychom se netěšili? ■

Kapitán Bohemians roku 1982, když mužstvo vybojovalo Český pohár.

PŘEMYSL BIČOVSKÝ
VŠECH UNIVERZÁLŮ KRÁL

I při své menší postavě šel vždy do vzdušných soubojů s vyššími hráči – a mnohdy se v nich dokázal prosadit.

Začínal v útoku. Dovedl obejít protihráče, přesně přihrát, střílel góly. Když ho stáhli do zálohy, PŘEMYSL BIČOVSKÝ pracoval na velkém prostoru, útočil i bránil. A potom, to už v Bohemce, Karol Dobiaš odešel do zahraničního angažmá a trenér Pospíchal koumal, jak zacelit mezeru v sestavě. Sáhl po Přemkovi. *„Je malej,“* říkali mu, *„neuskáče to.“* Tomáš si byl svou věcí jist. *„Je chytrej, umí všechno. On to zvládne.“*

Zvládl to. A jak! Ale i potom ho trenér posunoval podle okamžitých potřeb mužstva. Kraj obrany, záloha, když bylo potřeba i útok. I v tom památném utkání národního mužstva s týmem UEFA, který se hrál právě v den jeho jedenatřicátých narozenin, válel uprostřed zálohy.

„Neměl nikdy fanfaronství Adamce, humor Kvašňáka, šéfovské vlohy Masopusta, zarputilost Dobiaše ani Panenkovo kouzelnictví, zato oplýval neobyčejným fyzickým fondem, houževnatostí a orientací v poli,“ napsal o něm před mnoha lety Zdeněk Šálek v Mladém světě, v medailonu s velevýmluvným titulkem PŘEMYSL HRÁČ. Bylo to výstižné, ale neříkalo to všechno. Na tak malé ploše to ani nebylo možné.

V rodných Košťanech byl jeho fotbalový talent něčím, o čem se nepochybovalo. Už v devíti letech kopával i proti patnáctiletým žákům. A když po něm sáhli z nedalekých Teplic, košťanská Jiskra si postavila hlavu, že ho ne a ne a nepustí. Ale on už věděl, co chce, a raději půl roku stál, aby si vytrucoval žlutomodrý dres ligového dorostu. V Teplicích se mu líbilo, a tak se tam po dvou vojenských letech na Julisce už jako reprezentant s naprostou samozřejmostí vrátil.

V letech 70. letech absolvoval sérii 26 zápasů za národní mužstvo v nepřetržité řadě. Měl velký podíl na tom, že se probojovalo do závěrečných bojů evropského šampionátu v Záhřebu a Bělehradu. A byl by tam mimo jakoukoli pochybnost hrál, nebýt toho, že právě na sklonku roku 1975 ho začala zlobit bolavá záda. Už to pomalu vypadalo, že bude muset pověsit kopačky na hřebíček. Nedovedl si to představit a v teplických lázních se ze své bolavé fotbalové duše vyzpovídal tehdejšímu trenérovi Bohemky „Mirkovi“ Musilovi, který se tam léčil. *„V takových chvílích někdy pomůže změna prostředí. Pojď k nám,“* řekl mu Musil spíše v žertu. Ale ta slova nezapadla.

Přestup to nebyl nikterak senzační, protože šestadvacetiletého „Pižmu“, jak se čert ví proč Přemkovi říkalo, mnozí už odepisovali. Ale on teprve v Bohemce dozrál do své vrcholné formy.

Vždycky byl bojovník, který nikomu nic nedal zadarmo. Měl snad troje plíce. S lety k tomu přidal dokonalé čtení hry, obrovský rozhled, cit pro načasování přihrávky nebo střely. Lahůdkové byly jeho třicetimetrové a ještě delší pasy nabíhajícím útočníkům.

Fanoušci v Ďolíčku kapitána svých mistrů ligy ze třiaosmdesátého roku milovali. Když dva roky předtím z penalty zpečetil vítězství 5:1 nad Banskou Bystricí a dovršil tak stovku svých ligových gólů, vybuchly nad Botičem ovace, jaké nepamatoval ani ten magický stadion... ■

Když s Bohemkou roku 1983 získal mistrovský titul, byl se 433 zápasy v čele historického pořadí hráčů, kteří v naší lize odehráli nejvíc zápasů.

PŘEMYSL BIČOVSKÝ *18. 8. 1950

Post:	univerzál, nejlépe libero
Hráčská dráha:	Košťany, 1967 Teplice, 1970 Dukla Praha, 1972 Teplice, 1976 Bohemians, 1983 Eisenstadt, 1986 Mödling, 1989 Ybbs (všechno Rakousko) do roku 1993
Mezistátní utkání:	45 zápasů v letech 1970 až 1983, 11 gólů; člen týmu, který vybojoval účast v závěrečných bojích ME 1976 v Jugoslávii, a týmu na MS 1982 ve Španělsku
Ligová bilance:	16 ročníků v letech 1967 až 1983, 433 zápasů a 106 gólů; člen Klubu ligových kanonýrů, mistrovský titul v roce 1983 s Bohemians
Další hráčské úspěchy:	1968 člen vítězného týmu dorosteneckého turnaje UEFA, 1972 mistr Evropy do 23 let (Lvíčata), druhý v anketě Fotbalista roku v letech 1974 a 1981
Trenérská kariéra:	1989 Ybbs (hrající), 1993 Teplice, 1999 Chomutov, 2001 Karlovy Vary, krátce Braňany a Most B, 2004 Most, 2006 Blšany, 2007 Ružomberok (Slovensko), 2008 Roudnice nad Labem, 2009 Čáslav, 2010 Prunéřov, 2012 Ústí nad Labem, 2014 Loko Chomutov

PO STOPÁCH METEORSKÉ CHASY

HŘIŠTĚ V PAMĚTI SRDCÍ - VIII. DÍL

Střídačky před libeňskou tribunou, která se na své římse hrdě hlásí ke staré tradici.

Kdysi to označení z titulku (zrodilo se v klubové písničce z roku 1902) vzala za své celá fotbalová Praha. Však také libeňský Meteor nebyl a není ledajaký klub. Rokem svého založení 1896 patří v tomto městě i v celé zemi k nejstarším. Roku 1925 byl mezi zakládajícími členy ligy. V nejvyšší soutěži naposledy hrál v sezoně 1930–31. A po sestupu jeho tým jako jeden z našich prvních opustil pevnou půdu Evropy, když se vydal na africký zájezd.

Na počátku byl kroužek, který převzal jméno rozpadlého klubu cyklistů Meteor. První dres byl bílý s červeným límcem, manžetami a svislým pruhem uprostřed prsou. Postupně přibyla modrá, nejprve pruhem po ramenou a roku 1902 i hvězdou na srdci. Už rok předtím (kdy se Libeň stala osmou pražskou čtvrtí) se Meteor vydal k utkání do Brandýsa. Tým absolvoval obě cesty po svých – a mezi těmi dálkovými pochody remizoval u Labe 0:0.

Název i tehdejší klubové barvy byly trnem v oku žižkovskému Meteoru, který roku 1903 vyzval Libeňské k utkání o výhradní právo je užívat. Vyzyvatelé byli biti 36:0, ale Meteor z Prahy VIII se později z vlastního svobodného rozhodnutí přebarvil na zelenou a bílou, kterým je věrný dodnes.

Zpočátku trénoval a hrál poblíž hostince Štrasburk na pomezí Libně a Karlína nebo na vojenském cvičišti na Invalidovně. První stálejší hřiště získal na Maninách, ale jen na čtyři roky. Až roku 1910 se na dlouhých sedmnáct let usadil „u Perutzů“, zhruba v místech libeňských Loděnic. V předligové éře skončil roku 1924 v nedohraném mistrovství Středočeské župy na třetím místě za Slavií a Viktorií Žižkov. Sparta byla tehdy až pátá...

Když na konci roku 1927 muselo hřiště ustoupit stavebnímu ruchu, přesunula se meteorská chasa na Střížkov, ale tam se nikdy necítila doma. I fanouškům to tehdy přišlo příliš daleko. Až roku 1934 našel klub konečně ten pravý domov za libeňskou sokolovnou a gymnáziem, od jehož rodičovského sdružení odkoupil pozemek. Tehdy byla v souvislosti s propojením profesionálních a amatérských soutěží zrušena II. liga, ve které do té doby hrál, a jako druhý soutěžní stupeň byly zřízeny divize. Středočeská mezi nimi svou sportovní úrovní hrála prim a zelenobílí až do zániku soutěže v roce 1948 zpravidla patřili k jejím štikám. Z hřiště za gymnáziem se nejeden horký favorit vracel domů s prázdnou...

A DNES?

Jméno Meteor Praha VIII (i se staronovými římskými číslicemi v názvu) má i v současném pražském fotbalu stále svůj zvuk. Na hřišti v centru Libně to stále žije, ale nemenší význam má pro klub i jeho druhá základna na Štěpničné v Ďáblicích. O mládež je dobře postaráno. Třeba se s týmem zelené hvězdy zase jednou shledáme v některé vyšší soutěži... ■

Staré dobré hřiště libeňského Meteoru za gymnáziem a sokolovnou při pohledu na tribunu...

... a z tribuny.

Jedno z hřišť na Střelničné.

Pohledy z ptačí perspektivy na území na Štěpničné v roce 1975 – a v barvě z roku 2017 – vlastní základnu, která tam dnes zabezpečuje další rozvoj klubu.

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

THOROVĚ VYSLANKYNI PRAHA ZACHUTNALA

SANDRA MARÍA JESSEN SI Z ISLANDU NA PŮL ROKU ODSKOČILA DO SLAVIE

Je první vyslankyní islandského fotbalu u nás. A SANDRA MARÍA JESSEN věří, že její angažmá ve Slavii, v níž hostuje od letošního ledna a se kterou si zahrála Ligu mistryň, může pomoci otevřít dveře do Česka dalším jejím krajanům. Usměvavé a upovídané blondýně během krátké doby nepřirostl k srdci jen klub z Edenu, ale i Praha jako taková. O to hůř se jí v květnu, kdy v ostrovní zemi na severu Evropy začíná ligová soutěž, bude vracet domů. Stýskat se jí bude nejen po spoluhráčkách a památkách, ale trochu překvapivě i po češtině, s níž se statečně pere.

■ Máte ráda pivo?
Moc ho nemusím. Ale teď zrovna jsou v Praze moji rodiče, kteří si české pivo dali a moc jim chutná.

■ Vy jste ho ještě neochutnala?
Ochutnala, spoluhráčkám jsem slíbila, že ho zkusím. Myslím, že je OK. Minimálně není horší než to islandské. (usmívá se)

■ Ptám se proto, že pivo je ideální na tmelení party, která je ve fotbale důležitá.
To ano, pomůže odbourat stud. Když se spoluhráčkami někam zajdeme, i díky pivu na mě alespoň mluví víc anglicky.

■ Komunikace pro vás po příchodu do Česka asi musela být hlavní problém, že?
Když jsem sem v lednu přijela, hned po pár dnech jsme vyrazili na soustředění do Španělska. To pro mě jako pro novou hráčku, která neumí česky, bylo velmi důležité. S holkami jsme tam spolu trávily celé dny, takže komunikovat a tím pádem se i víc poznat jsme prostě musely. Navíc jsme tam absolvovaly několik zábavných teambuildingových akcí, na kterých se víc otevřely. Celé soustředění hrálo velkou roli v tom, jak dobře se teď v týmu cítím.

■ Učí vás spoluhráčky nějaká česká slovíčka?
Zkoušejí to pořád, ale čeština je úplně jiná než angličtina, natož islandština, takže je pro mě těžké se něco naučit. Trvá to dlouho, jen pochytit na začátku jejich jména pro mě bylo složité. A každá má křestní jméno, příjmení a k tomu třeba i dvě přezdívky... Ale cizí jazyky se učím ráda a je důležité umět alespoň trochu jazyk země, ve které hrajete.

■ A umíte tedy už něco česky?
Základní fotbalové pojmy, které se používají na hřišti, už mě holky naučily. Stejně tak třeba obraty jako dobrý den, jmenuji se Sandra a podobně. A samozřejmě nějaké nadávky, ty šly jako první. (směje se) Celkově mohu říct, že zpočátku jsem netušila, co holky kolem mě v kabině říkají, ale teď už se občas chytám.

■ Čeština a islandština jsou úplně jiné. Mají podle vás společné alespoň to, že jsou to oba značně složité jazyky?
Je fakt, že nemají vůbec nic společného. Ale asi by se dalo říct, že jsou oba tak vzdálené angličtině, že pro někoho, kdo mluví jen anglicky, by bylo naučit se islandsky stejně těžké jako naučit se česky.

Sandra María se spoluhráčkami ze Slavie.

■ Na islandštině mi přijde extrémně komplikovaná výslovnost. Před lety ochromila leteckou dopravu v části Evropy erupce sopky Eyjafjallajökull. Jak se to vyslovuje?
Eja-fjatla-jokut. Islanďanům znějí naše slova tak, jak jsou napsaná, takže výslovnost nám složitá nepřijde. Ale je mi jasné, že pro ty, kteří neznají islandštinu nebo alespoň jiný severský jazyk, se zdá dost těžká. Navíc islandština má i speciální písmena, která v jiných jazycích nejsou.

■ Není jedním z nich i první písmeno vašeho mateřského klubu Þór/KA?
Ano, můj tým má vyloženě islandský název. První písmeno se čte jako th, takže když hrajeme na mezinárodní scéně, název se obvykle zapisuje jako Thor.

■ Jako ten bůh hromu s kladivem?
Přesně jako on. Thor se v islandštině píše stejně jako náš klub, takže Þór. Þór/KA jsou dva spojené kluby, tedy spojené jen v ženském fotbale, z města Akureyri. A název toho prvního odkazuje na Thorovo kladivo.

■ Stihla jste už Prahu poznat i odjinud než ze slávistického Edenu?
Nehodlám tu jen hrát fotbal, chci poznat i zdejší kulturu a Prahu jako takovou. A myslím, že jsem docela vzorná turistka. Byla jsem na mnoha místech, zrovna včera jsme si s rodiči vyšli na Pražský hrad a Karlův most. Byla jsem i na Starém Městě, prošla jsem prakticky celé centrum.

Jako útočnice či křídelní záložnice je zvyklá dávat (a slavit) branky.

Praha je krásná a moc jsem si ji oblíbila.

■ A nenarážíte občas ve městě, podobně jako v kabině, na jazykovou bariéru?

Čas od času se dostanu do situace, kdy musím mluvit s někým, kdo neumí anglicky, ale nakonec se vždy nějak domluvíme. Rukama, nohama. Ale většina lidí ovládá alespoň základy. A přijde mi, že moje spoluhráčky se v angličtině za těch pár měsíců dost zlepšily.

■ Takže je učíte anglicky rychleji než oni vás česky?

Asi ano. Ale my Islanďané máme velkou výhodu v tom, že anglicky se učíme už od první třídy, navíc prakticky všechny pořady u nás v televizi jsou v angličtině s islandskými titulky.

■ Kdybych vycestoval na Island, kam mi doporučíte se podívat?

Dost lidí jezdí na Island za polární září. Jinak je naše země hodně o přírodě, která je specifická, stejnou jinde nenajdete. Kombinace vodopádů, rozlehlých jeskyní, horkých zřídel, sopek...

■ Třeba Eyjafjallajökull...

Třeba Eyjafjallajökull, což už teď umíte vyslovit. (směje se)

■ Když jste od Slavie dostala nabídku na hostování, rozmýšlela jste se dlouho?

V roce 2016 jsem krátce působila v Leverkusenu a vlastně už od chvíle, kdy hostování skončilo, jsem cítila, že se chci posunout zase dál, vyzkoušet něco nového. Když přišla nabídka ze Slavie, sehnala jsem si o klubu nějaké informace a získala jsem dobrý dojem. Navíc jsem v Česku už hrála s islandskou reprezentací a líbilo se mi tu, tak jsem si řekla proč to nezkusit zrovna tady? Ale abych odpověděla. Na rozmýšlení jsem měla asi jen dva týdny, ale rozhodla jsem se ještě dřív.

■ V Þór/KA vás v odhodlání jít do Slavie podporovali?

Ano, náš trenér mi hostování doporučil. I proto, že na Islandu se liga hraje od května do září, takže sedm měsíců v roce je jen příprava. A lepší než jen trénovat je hrát zápasy, navíc proti kvalitním soupeřům.

■ Se Slavií jste si zahrála Ligu mistrů a váš islandský klub se už kvalifikoval do dalšího ročníku. Je možnost, že byste s ním nastoupila právě proti Slavii?

Je, i když s Þór/KA musíme nejdřív projít kvalifikací. A Slavia musí nejdřív vyhrát titul.

■ Jaký by to byl zápas?

Pro mě rozhodně velmi zábavný. Těžko říct, jaké bych měla pocity. Každopádně je dost pravděpodobné, že kdybych Slavii dala gól, neslavila bych ho.

■ Jaké to je být prvním občanem Islandu, který u nás hraje fotbal na profesionální úrovni?

Zní to vtipně, když se to řekne takhle. Věřím, že tím třeba otevřu cestu dalším hráčkám a hráčům od nás. Budou vědět, že v Česku už někdo z Islandu působil.

■ Je velký rozdíl mezi islandským a českým ženským fotbalem?

Islandský je asi tvrdší, bojovnější. Tím koneckonců chceme být na reprezentační úrovni vyhlášené. Co se týče

INZERCE

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SVAZ

PROJEKTY MLÁDEŽE

DĚTSKÝ FOTBALOVÝ POHÁR

TOUR DE CLUB

mujprvniklub.cz

Neberte nám naši hru

FOTBAL PRO ŽIVOT

HRAJ ZDRAVÝ

FOTBALOVÉ BESEDY

PRAHA MĚSTO FOTBALU

PRAHA PRAGUE PRAGA PRAG

PARTNER MLÁDEŽE

SANDRA MARÍA JESSEN

OBČANSTVÍ — ISLANDSKÉ
VĚK — 23
KLUB — SK SLAVIA PRAHA
POST — LEVÁ ZÁLOŽNICE, ÚTOČNICE

lig, tak ta islandská je vyrovnanější, první může prohrát třeba se šestým. V české jsou dva, tři opravdu silné týmy, ostatní nemají takovou kvalitu. Ty nejlepší české by hrály o titul i na Islandu.

■ Islandský mužský fotbal zažívá obrovský boom. Platí to i o tom ženském?

Ano, v posledních letech má čím dál lepší výsledky.

■ Čím to je?

Těžko říct. Podle mě hraje velkou roli fakt, že hodně islandských fotbalistek se nebojí chodit zkoušet štěstí do kvalitních zahraničních lig. Vždyť v reprezentaci víc než polovina hráček působí mimo Island. Odejdeme jinam, kde se fotbalově rozvineme a získáme zkušenosti, které pak předáváme dalším hráčkám doma. A stejně tak do islandských klubů přichází víc a víc cizinek, třeba v Þór/KA teď máme tři mexické reprezentantky. Takové hráčky zkvalitňují tréninky, zápasy a tím i celou ligu.

■ Jsou ještě nějaké další faktory, které posunuly islandský fotbal? Třeba i ten mužský.

Celkově se zlepšily podmínky pro fotbal, na Islandu vyrostlo hodně krytých hřišť. Dost se také klade důraz na práci s mládeží, zkušení hráči pomáhají s tréninky dětí. Ty jsou jim blíž, o to víc k nim vzhlížejí a snaží se dosáhnout toho co oni. Na nejmenších je vidět, že tahle motivace funguje, spousta dětí si přidává po tréninku, maká na sobě.

■ U vás je hodně populární a úspěšná i házená. Zkoušela jste ji v dětství?

Dělala jsem snad každý sport. Gymnastiku, plavání, tanec, házenou... Nakonec jsem si musela vybrat mezi gymnastikou a fotbalem a zvolila jsem fotbal. Vlastně už ani nevím proč, ale teď jsem za to šťastná.

■ Jaké si ve fotbale dáváte cíle?

Vždy budu chtít být v základní sestavě reprezentace, což bude těžké, protože máme hodně kvalitních útočných hráček. Konkurence je ale zároveň velká motivace, nutí vás na sobě pracovat a všem dokázat, že na to máte. A obecně bych chtěla sbírat další a další zkušenosti, ať už v Německu, ve Švédsku nebo třeba tady v Česku.

■ Za národní mužstvo hrajete od sedmnácti let a na kontě máte už čtyřiadvacet zápasů. Chtěla byste to dotáhnout do stovky?

To je také jeden z cílů. Pořád jsem mladá, takže na to mám dost času. Hodně spoluhráček už sto zápasů v reprezentaci má, ráda bych je dorovnala.

Slávistická hvězda se Jessen zaryla do srdce.

■ Bude se vám po něčem z Česka stýskat, až se v květnu vrátíte domů?

Bude toho spousta. Hlavně po Slavii, protože se tu cítím skvěle, ale i po Praze a jejích krásách. Proto se teď snažím každou volnou chvíli využít k návštěvě zajímavých míst, která si fotím, abych pak doma měla na co vzpomínat. A vlastně se mi bude stýskat i po češtině, kterou nebudu slýchat.

■ Mluvila jste o tom, že byste byla ráda, kdyby vaše angažmá ve Slavii otevřelo cestu do Česka dalším islandským hráčům. Je možné, že by to zafungovalo i opačně, tedy že by díky vám sáhl nějaký islandský tým po české hráčce?

Byla bych nadšená! Od holek v kabině vím, že naprostá většina českých fotbalistek hraje v Česku, ale v případě, že by to některá chtěla zkusit na Islandu, rozhodně jí to doporučím a pomohu jí.

■ Na závěr se nemohu nezeptat: Kdyby se vám někdy v budoucnu ozvala Sparta, šla byste do ní?

(směje se) Proti Spartě jsem ještě nehrála, ale už jsem pochopila, jak velká je rivalita mezi ní a Slavií. Myslím, že bych to nedokázala. Cítila bych, že bych zradila Slavii. Moc jsem si ji oblíbila a nevidím důvod, proč bych měla jít k jejímu největšímu soupeři. ■

ROZSTŘEL

SPARTA	SLAVIA
RONALDO	MESSI
ÚTOČIT	BRÁNIT
BLONDÝNY	BRUNETY
PREMIER LEAGUE	BUNDESLIGA

Z ČAFC DO AC?

DANIEL SKOKÁNEK ZAČÍNAL V POLI A TEĎ JE Z NĚJ BRANKÁŘ, KTERÉHO SI VYHLÉDLA SPARTA

DANIEL SKOKÁNEK se do branky definitivně přemístil až ve svých dvanácti letech, ale o to rychleji se mu v ní začalo dařit. Ve čtrnácti platí za nadějného gólmana – vždyť už rok působí na Spartě, která o něj stála, a jediná otázka je, zda si ho nakonec i koupí. Za mateřskou ČAFC Praha hraje soutěžní zápasy, jinak ale pětkrát týdně trénuje se sparťanským týmem U-14. A taky má rád rizoto a nemá rád Slavii.

- **Fotbalové začátky – co ho přivedlo k fotbalu:** Kamarád ze školy a máma.
- **Důležité kroky v kariéře:** To, že jsem začínal jako hráč v poli a po několika zápasech, které jsem vychytal na výbornou, ze mě trenér udělal brankáře.
- **Nejoblíbenější trenér:** Jaroslav Láznička a Ivo Drahorád.
- **Fotbalový vzor:** Cristiano Ronaldo, David de Gea.
- **Oblíbený klub:** AC Sparta Praha, Real Madrid.
- **Neoblíbený klub:** SK Slavia Praha.
- **Výsledek posledního zápasu mužského týmu ČAFC:** Motorlet B vs. ČAFC Praha 3:2.
- **Jaký nejlepší zápas kdy viděl:** Derby Slavia vs. Sparta a v televizi Real Madrid vs. Paris Saint Germain.
- **Nejlepší spoluhráč v týmu:** Šimon Kunovjánek, Lukáš Penxa.
- **Sportovní cíl:** Můj cíl je dostat se do reprezentace.
- **... a kdyby to nevyšlo ve fotbale – čím chce být:** Trenérem.
- **Dělá i jiný sport než fotbal:** Florbal, beach volejbal.
- **Mimosportovní zájmy:** Hraní FIFA nebo si jít zakopat s kamarády.
- **Nejlepší relax a odpočinek:** Spaní.
- **Oblíbené jídlo:** Rizoto.
- **Oblíbená hudba:** Hall of Fame.
- **Oblíbený film:** Mexická vlna.
- **Prospěch ve škole:** Průměrný.
- **Počet přátel na facebooku:** 509.

OČIMA TRENÉRA

„Dana znám odmala, trénoval prakticky jen se mnou a můžu říct, že má skutečně obrovský talent. S fotbalem začínal v pěti a půl letech, do branky šel definitivně až ve dvanácti. Jeho největší předností je určitě čtení hry, výborný je i na brankové čáře. Zlepšit by měl rozehrávku, pořád ještě v ní trochu tápe. Ale fotbalem doslova žije a myslím si, že na Spartu má. Věřím, že mu to vyjde."

Jaroslav Láznička,
bývalý dlouholetý trenér mládeže ČAFC

Roste z Daniela budoucí brankářská hvězda?

TEXT: PFS FOTO: PFS A AC SPARTA PRAHA

DĚTSKÝ FOTBALOVÝ POHÁR POOSMÉ ZAOSTŘENO NA ZÁŽITKY

TRADIČNÍ PRAŽSKÝ TURNAJ PRO KLUKY A HOLKY I. A II. TŘÍD VYHRÁLI ŽÁCI ZE ZŠ JÍLOVSKÁ

Celkem 16 turnajů přineslo spoustu nadějných výkonů, intenzivních emocí, krásných gólů a pozitivních zážitků dětí, které si všechna fotbalová utkání náramně užily. To byl DĚTSKÝ FOTBALOVÝ POHÁR 2018.

Tradiční halová soutěž, kterou organizuje Pražský fotbalový svaz ve spolupráci s Magistrátem hlavního města Prahy a Městskou částí Praha 1, odstartovala již v lednu.

Letošní ročník opět přinesl spoustu emocí, které fotbal nabízí. Patří k němu nejen radost z vítězství, ale také smutek z neúspěchu. Ten však byl naštěstí u dětí vidět pouze výjimečně. V Dětském fotbalovém poháru nejde tak úplně o sportovní stránku věci jako spíš o to, aby si děti společně zasportovaly a užily si ho. A to se podařilo. Každý účastník si odnesl nejen spoustu zážitků, ale také medaili, náramek, placku či hráčské kartičky. Pro ty nejlepší byly samozřejmě připraveny také poháry, na které se děti těšily nejvíc.

POKOŘENÁ STOVKA

Organizátorům turnaje se opět podařilo zvýšit laťku v rekordní účasti týmů. Tentokrát se do poháru přihlásilo 101 týmů a poprvé tak byla pokořena hranice stovky. V průběhu tří měsíců ze dvanácti základních a tří semifinálových kol vzešlo osm finalistů, kteří se utkali ve velkém finále o celkový triumf.

Marketingový manažer PFS Jan Gruber si hojnou účast pochvaloval: *„Jsme rádi, že je mezi školami o Dětský fotbalový pohár stále větší zájem a roste počet účastnících se dětí. Cílem této akce je přilákat děti ke sportu, ideálně k fotbalu.“*

Celou akci svou účastí podpořily také fotbalové osobnosti, které dětem fandily přímo na místě a kvitovaly jejich účast na této významné sportovní akci. Základní kolo navštívil mládežnický reprezentant Michal Sáček ze

Opravdová dětská radost tradičně doprovázela každý z turnajů.

Ligový nástup s hvězdami Sparty a Dukly byl velkou odměnou pro ty nejúspěšnější.

DĚTSKÝ FOTBALOVÝ POHÁR 2018

OSMÝ ROČNÍK DFP ŘEČÍ ČÍSEL

16 TURNAJŮ

101 PŘIHLÁŠENÝCH TÝMŮ

970 HRÁČŮ A HRÁČEK

324 UTKÁNÍ

VÍCE NEŽ **55%** NEREGISTROVANÝCH HRÁČŮ

Ceny vítězům předával i Luboš Kozel.

KONEČNÉ POŘADÍ FINÁLOVÉHO KOLA

1.	**ZŠ Jílovská**
2.	**ZŠ Novoborská**
3.	**ZŠ Antonína Čermáka**
4.	ZŠ Barrandov
5.	ZŠ Na Beránku
6.	ZŠ Květnového vítězství
7.	ZŠ Chodovická
8.	ZŠ Kutnohorská

PŘEHLED VÍTĚZŮ DFP

2011	ZŠ Hostýnská
2012	ZŠ Mráčkova
2013	ZŠ Eden
2014	ZŠ Burešova
2015	ZŠ Žernosecká
2016	ZŠ Vinoř
2017	ZŠ Vinoř
2018	ZŠ Jílovská

Podívejte se, jak vypadal Dětský fotbalový pohár 2018:

Video: https://www.youtube.com/watch?v=zBwCq0-BJyM

Fotografie: http://www.detskypohar.cz/fotogalerie/

Kompletní výsledky: http://www.detskypohar.cz/vysledky/

Sparty. *„Děti to evidentně baví, z každého gólu se radují, a to je podle mě hlavní, ta radost a vášeň,“* okomentoval turnaj.

Semifinále poté svou účastí zpestřil Antonín Vaníček z Bohemians. Na finále pak dohlédl úspěšný trenér a bývalý fotbalový reprezentant Luboš Kozel: *„Je skvělé, že se turnaje můžou zúčastnit děti ze všech pražských základních škol, právě tyto turnaje je můžou přivést ke sportu.“*

Všem osobnostem se projekt Dětského fotbalového poháru velmi líbil a doufají, že bude pokračovat i v dalších letech.

PREMIÉROVÝ VÍTĚZ

Celkovým vítězem letošního ročníku se nakonec staly děti ze ZŠ Jílovská, které ve finále překvapivě s přehledem porazily ZŠ Novoborskou 3:0 a mohly se radovat ze zisku prvního zlata a největšího poháru. Základní škole z Vinoře se nepodařilo získat zlatý hattrick a tentokrát se neprobojovala ani do finálového kola.

Účastníci finále si odnesli nejen ty největší poháry a medaile, ale i další skvělé ceny. Jako například nové dresy pro celý tým. Ty hned také využili při účasti na nástupu s hráči ligového utkání mezi Spartou a Duklou, což byl další speciální dárek za jejich úspěch na turnaji. Děti se tak mohly setkat tváří v tvář s hvězdami české HET ligy a vychutnat si skvělou atmosféru přímo na hřišti.

Kdo ví, třeba se na něm v budoucnosti objeví už v pozici ligového hráče. I takový příběh může Dětský fotbalový pohár přinést...

TEXT: MILAN TITĚRA, VEDOUCÍ TRENÉR SCM SK SLAVIA PRAHA **ILUSTRAČNÍ FOTO:** PAVEL JIŘÍK ST.

INDIVIDUÁLNÍ ROZVOJ HRÁČE

SERIÁL O PŘÍPRAVĚ MLÁDEŽE

Nejlepší situace, která může pro trenéra nastat, je, když hráči sami projevují zájem dělat něco navíc pro svoje zlepšení, případně reagují aktivně na podněty od trenéra, na čem je potřeba pracovat i mimo týmový trénink. Většina hráčů postrádá komplexnost, to znamená, že v jedné nebo ve více složkách výkonu mají rezervy. U činností, které hráči jdou lépe, můžeme ladit detaily a zvyšovat náročnost provedení, u těch, kde musejí dohánět větší nedostatky, nezbývá než drilovat a věnovat více času a pozornosti na danou činnost.

V žákovské kategorii mohou hráči udělat velké zlepšení, pokud se je podaří přesvědčit o tom, že něco dělají nedostatečně a budou na tom pravidelně a cíleně pracovat.

EFEKTIVITA + ZÁBAVA

Hráči často tráví čas na hřišti před nebo po tréninku. Ve většině případů se kluci v těchto neorganizovaných činnostech nerozvíjejí správným směrem a naopak si často vytvářejí nesprávné návyky. Snaha trenérů by měla směřovat k tomu, aby ukázali různé formy soutěží a dovedností, kterými se mohou v různých počtech zabavit a zároveň rozvíjet ve volných časech. Může se jednat například o různé formy nohejbalu, bagovek, hry s využitím odrazové stěny nebo zdi, přihrávání na přesnost, dlouhá přihrávka mezi prostory apod.

Zkušenosti ukazují, že velká část techniky i kondice může být získána mimo tréninkový proces a může být i velmi efektivní. V neorganizovaném tréninku může vnímat větší uvolněnost, odhodlání a soustředění na svoje vlastní provedení. Pokud se tedy podaří nadchnout hráče pro to, aby měli vůli se zlepšovat i mimo organizovaný trénink (sportovní úkoly, soutěže, výzvy hráč-trenér), tak je velký předpoklad, že mají skutečný zájem být dobří a splnit si v budoucnu svoje cíle.

INDIVIDUÁLNÍ TRÉNINK

Pokud hráč potřebuje pro naučení či zdokonalení některé činnosti více času, lze zvolit cestu individuálního tréninku. Když trenér rozpozná určitou činnost, která hráče limituje, tak je možné připravit cvičení, která povedou ke zlepšení. Hráč je může podle zadání (video, nákres atd.) provádět sám (platí spíše pro dorostenecké kategorie) nebo s ním přímo tento trénink absolvuje trenér (vhodné zejména v mladších kategoriích). Týká se jak technicko-taktické stránky, tak i té kondiční.

ZPĚTNÁ VAZBA

Sportovci nejlépe získají představu o dobrém a špatném provedení úkonu podle ukázky. Pro představu o ideálním provedení se nejčastěji využívá ukázka dovedností nejlepších hráčů světa. Tomu se snaží ostatní přiblížit. Pokud má trenér možnost natočit trénink nebo zápas, může pak ostatním ukázat, kde dělají často chyby a jak by to mělo vypadat. Pokud není k dispozici video, tak další možností je například sledovat činnosti u vybraného hráče během zápasu a ze všech pokusů vyhodnotit úspěšnost provedení a také četnost (kolikrát obešel 1na1, kolikrát přihrál dopředu atd.).

TRÉNINKOVÉ MODELY

PRŮPRAVNÁ HRA 1

Věková kategorie:
U12 – U15

Zaměření cvičení:
technika – odhad na míč, cit na příjem a odehrání míče

Slovní popis:
Různé formy nohejbalu, které si můžeme připravit s použitím různých pomůcek a stanovit si pravidla dle úrovně hráčů.

Varianty:
upravit počet hráčů, velikost hřiště, pravidla

PRŮPRAVNÁ HRA 2

Věková kategorie:
U12 – U15

Zaměření cvičení:
technika – první dotek, odhad na odražený míč

Slovní popis:
Hráči hrají formu nohejbalu, ale jen v jednom prostoru s využitím zdi. Hráči si počítají body nebo odečítají životy. Cílem je odehrát míč o zeď do vymezeného prostoru, kde pokračuje podle daného pořadí další hráč.

Varianty:
lze využít pevnou zeď, odrazovou síť atd. či hrát na různý počet dopadů

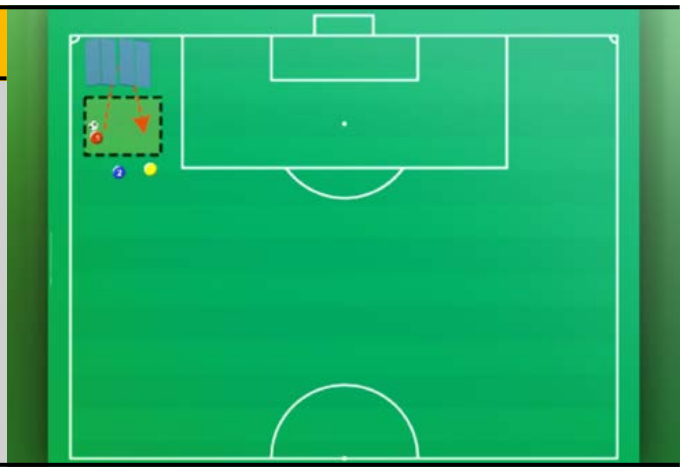

PRŮPRAVNÁ HRA 3

Věková kategorie:
U13 – U15

Zaměření cvičení:
kvalita přihrávky z jednoho doteku

Slovní popis:
Hráči vytvoří dvě skupiny a formou obíhačky hrají míč skrz připravenou průchozí branku nebo překážku. Kdo nezvládne od soupeře odehrát dle pravidel, vypadává. Než hra skončí, může pracovat s míčem individuálně.

Varianty:
lze hrát například slabší nohou

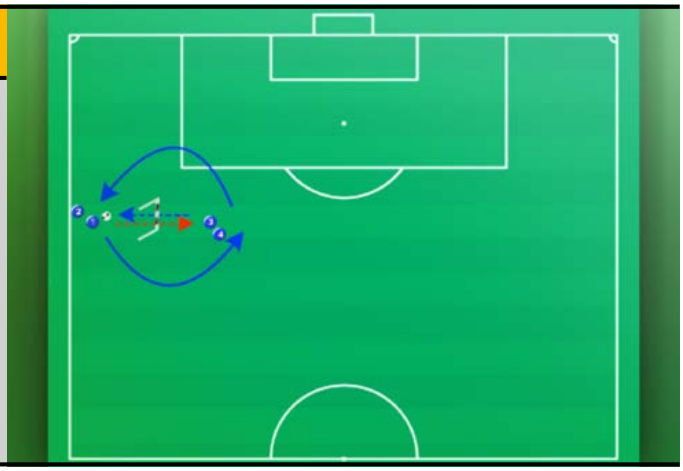

PRŮPRAVNÁ HRA 4

Věková kategorie:
U12 – U15

Zaměření cvičení:
přesnost a technika dlouhé přihrávky, zpracování

Slovní popis:
Hráči překopávají míč vzduchem mezi sebou tak, aby ho spoluhráč zpracoval ve vymezeném území. Využíváme různé druhy kopů a můžeme zvolit i jako soutěž mezi dvojicemi. Zapojujeme obě nohy!

Varianty:
kop ze země, z voleje, po žonglování atd.

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

VEDENÍ SI VYCHOVÁVÁ NÁSTUPCE

V KRÁLOVICÍCH, KTERÉ PŘED ČTYŘMI LETY OVLÁDLY PŘEBOR, VĚŘÍ V POSTUPNÉ ZAPLNĚNÍ VŠECH MLÁDEŽNICKÝCH KATEGORIÍ

Budou to už čtyři roky, co fotbalový klub TJ SOKOL KRÁLOVICE dosáhl vítězstvím v přeboru historického úspěchu a jednou provždy se zapsal do análů pražského fotbalu. Od té doby se v klubu z malebné vísky se zhruba 360 obyvateli na samém východu Prahy nic zásadního nezměnilo. Vedení nadále věří, že se mu povede zaplnit všechny mládežnické kategorie, aby bylo odkud doplňovat poměrně úzký kádr A-týmu, a hlavně doufá, že si vychová nástupce. Obojí je, zdá se, na dobré cestě.

SK Královice byl založen v roce 1933 a téhož roku sehrál i premiérový zápas v nedalekém Březí. Výsledek historicky prvního mače dnes působí úsměvně, Královice prohrály 0:18... Další zajímavostí je, že k prvnímu utkání do tehdejší II. třídy, do níž klub postoupil v roce 1943, cestovalo mužstvo na valníku taženém koňmi.

Na začátku padesátých let se SK přejmenoval na TJ Sokol Královice a v roce 1953, když byla TJ sloučena se Státními statky Královice, dostala opět nový název, tentokrát TJ Dynamo. Ten byl ale v roce 1959 opět změněn zpět na TJ Sokol Královice a platí až dodnes.

BUDOVÁNÍ OBRANY

Až do konce osmdesátých let hrály Královice buď II., nebo III. třídu, pak počátkem 90. let ale přišla nejúspěšnější epocha klubu, která trvá dodnes. Spojena je v první řadě se současným předsedou fotbalového oddílu Miroslavem Pensdorfem, Ladislavem Janouškem a Stanislavem Starým, kteří dali dohromady silné mužstvo, s nímž v roce 1994 vykopali pražský přebor.

Od té doby sice Sokol ještě dvakrát sestoupil o patro níž, vždy se ale dokázal rychle vrátit. V sezoně 2001–02 se stal finalistou Pražského poháru, největší úspěch měl ale přijít až o několik let později; slavný triumf v přeboru v sezoně 2013–14 zažili i všichni hráči ze současného kádru, stejně jako pánové (a dáma) z vedení.

Královice tehdy od 13. kola nepustily první místo, a když dva zápasy před koncem rozdrtily Zbraslav 6:1, měly jistotu. Za úspěchem je tehdy táhla trojice ofenzivních hráčů Jakub Pospíšil, Eduard Formáček a Tomáš Randa, kteří nasázeli 73 z 83 gólů celého týmu! Nejlepším kanonýrem přeboru se nakonec těsně stal Pospíšil, který sezonu zakončil s 25 góly, Formáček s Randou zůstali o branku zpět.

I oni jsou v klubu dodnes a i oni poznali, že těžší než úspěchu dosáhnout bývá ho zopakovat. *„Sice jsme další rok nevyhráli, ale skončili jsme třetí, což je také úspěch. A téměř až do posledního kola jsme byli ve hře o titul,“* upozorňuje Ladislav Janoušek. Třetí skončily Královice i v sezoně 2015–16, další sezona, tedy ta loňská, už ale byla slabší – deváté místo. A podobně

TJ SOKOL KRÁLOVICE

Rok založení: 1933

Vývoj názvu klubu: SK Královice, TJ Sokol Královice, TJ Dynamo Královice, TJ Sokol Královice

Úspěchy: vítěz pražského přeboru 2013–14

Současnost: pražský přebor

Počet týmů: čtyři – jeden mužský („A“ – pražský přebor), mladší žáci, starší přípravka, mladší přípravka

Královice jdou do boje.

Typická dominanta městské části z jihovýchodu Prahy.

MULTIFUNKČNÍ HŘIŠTĚ UŽ LETOS?

Současný areál, jemuž dominuje působivý výhled na královickou tvrz, je domovem klubu už od roku 1979. Nedlouho poté se zde rekonstruovaly kabiny s klubovnou, které fungují až do dnešních dnů, a v letech 1984 až 1988 tu vyrostla útulná tribuna. I ta stojí dodnes. Zatím posledním přírůstkem v prostorách u Kuťatské ulice je tréninková plocha. Další poměrně zásadní vylepšení by měla přijít ještě letos.

Předseda Miroslav Pensdorf byl jedním z těch, kteří v rámci akce Z, tedy neplacené pracovní činnosti obyvatel, pomohli vybudovat tribunu pro 300 diváků. *„Trvalo to tři roky. Během té doby se tady postavily i tenisové kurty,“* vzpomíná. *„Ještě předtím jsme otáčeli hřiště, které bylo oproti tomu současnému orientováno opačně,“* říká.

Loni se vedení podařilo z prostoru za tribunou, který od něj odděluje říčka Rokytka, vytvořit specifickou trojúhelníkovou travnatou tréninkovou plochu i s umělým osvětlením. Za zmínku stojí i skutečnost, že kabiny od hřiště dělí silnice. *„Ale není hlavní, jde o místní komunikaci, provoz je na ní minimální,“* ujišťuje s úsměvem Ladislav Janoušek, že nebezpečí sražení fotbalistů autem nehrozí.

Brzy by však mohly vyrůst nové kabiny. *„Souvisí to s tím, že už letos se tu má postavit multifunkční hřiště. Kromě něj by se snad v budoucnu měla postavit i restaurace se sálem a právě i kabiny,“* tvrdí předseda.

Za zmínku stojí i to, že v celých Královicích nefunguje žádná hospoda, jen ta, kterou naleznete v tribuně fotbalového klubu. *„Když jsme tribunu na konci 80. let stavěli, udělali jsme si tu jen takový kamrlík. A nakonec se z toho stala hospoda. Zaplaťpánbůh za ni, vždyť jinak bychom si nejen my, ale ani ostatní lidi z Královic neměli kam jít sednout na pivo,“* směje se předseda.

Nejen díky hospůdce plní TJ Sokol jakousi roli kulturního a společenského centra obce. *„Pořádáme tu pálení čarodějnic, dětský den, na svatou Markétu děláme pouť. Pak se tu koná i ukončení prázdnin a průvod světlušek. Na všechny tyto akce nám přispívá městský úřad,“* prozrazuje předseda. ■

STADION TJ SOKOL KRÁLOVICE

Název:	sportovní areál TJ Sokol Královice
Adresa:	Kuťatská 25, Praha 22 – Královice, 104 00
Dopravní spojení:	minutu chůze od autobusové zastávky Pod Hradem (linka 366), dvě minuty chůze od autobusové zastávky Královice (linka 229)
Počet hřišť v areálu:	jedno travnaté, jedna travnatá tréninková plocha

to vypadá i letos, klub se pohybuje ve spodní polovině tabulky.

Čím to je, že po úspěšných letech si v Královicích musejí zvykat na to, že boj o první příčky se jich netýká? *„Kádr trochu zestárl a ti, co postupně přišli, se teprve pomalu začleňují,“* vidí hlavní důvody předseda. *„Podstatné je i to, že se nám rozpadla stoperská dvojice Hyský – Záhorec, takže budujeme novou obranu.“* Další příčinou je fakt, že největší opory zatím nepředvádějí takové výkony, na jaké jsou od nich v klubu zvyklí. *„Roli hraje i to, že nás soupeři přece jen trochu přečetli.“*

VÍTĚZNÁ BÁBOVKA

V Královicích dlouhodobě bojují s absencí starších žáků a hlavně dorostu. Mládež tu sice fungovala, jenže… *„S Láďou Janouškem jsme tu v 90. letech nějakou dobu nepůsobili, asi na pět let jsme odešli. A tehdejší vedení mládež kompletně zrušilo. Když jsme se vrátili, začala se celá dělat od znovu,“* vysvětluje předseda.

Děti se do klubu podařilo dostat ať už přímo z Královic či z okolních obcí. V současné době má oddíl tři mládežnické kategorie – mladší přípravku, starší přípravku a mladší žáky. Staršími žáky by to mělo pokračovat, cílem vedení je během let zaplnit i ty další. *„Potřebovali bychom se dostat až na hranici áčka, aby dorostenci mohli jít alespoň na lavičku. Někdy se stane, že jdeme do zápasu s jedním hráčem na lavičce, což samozřejmě nevypadá dobře,“* uvědomuje si Ladislav Janoušek.

Dalším úkolem, na němž vedení pracuje, je rozšíření kádru A-týmu. *„Pár mladých kluků už přišlo, moc dobře vypadá třeba Pavel Láf z Meteoru. A rádi bychom získali ještě zkušeného stopera, který by dirigoval obranu podobně jako Martin Hyský,“* hlásí Miroslav Pensdorf, jenž má kromě Ladislava Janouška k ruce i obětavou Vlastu Antošovou, která má na starosti klubovou administrativu a kromě jiného před každým zápasem peče fotbalistům „vítěznou“ bábovku.

Ti všichni jsou hnacím motorem klubu už dost dlouho, z čehož vyplývá další cíl, jehož by v Královicích rádi dosáhli. *„Chtěli bychom si vychovat nástupce. Dělat fotbal nás pořád baví, jinak bychom tu koneckonců ani nebyli, ale je potřeba vedení trochu okysličit, doplnit mladými,“* přemítá s tím, že už se to pomalu ale jistě daří.

„Musím jmenovat předsedu celého TJ Michala Vaňhu, který se stal šéftrenérem mládeže. S tou mu pomáhají Nader Banitorof, Martin Job, Kateřina Burclová a další,“ vypočítává ty, kteří budou dost možná spojeni s budoucností klubu.

Královicemi prošla i řada známých fotbalových osobností. Za všechny lze jmenovat Ivana Čabalu, Petra Vrabce, Jiřího Plániczku, Dušana Fitzela či již zmíněného Martina Hyského. Ten byl coby trenér i u triumfu v přeboru. *„Další rok ještě trénoval, potom skončil. Nadále zůstává naším hráčem, ale už na to nemá moc čas, takže za minulý podzim odehrál jen asi tři zápasy,“* prozrazuje předseda. Momentálně je hrajícím koučem další bývalý slavný slávista David Kalivoda. ■

V Královicích má kromě mužů znovu místo i mládež.

Hrající trenér David Kalivoda.

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

DODNES NEVÍM, S KÝM SI MĚ V USA SPLETLI

PAVEL BARTL ZE ST FJFI ČVUT PRACUJE VE STÁTNÍM ÚSTAVU RADIAČNÍ OCHRANY A VZPOMÍNÁ NA STÁŽ V USA

I ve fotbalové kabině můžete slýchat výrazy jako radionuklidy, izotopy nebo neutronové záření. Tedy alespoň v případě klubu Tralalalala, který před lety vznikl na ČVUT z řad studentů Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské. Jedním z nich je i PAVEL BARTL, který v týmu plní roli stopera i jednoho z trenérů. Rodák ze severních Čech pracuje ve Státním ústavu radiační ochrany a díky poměrně neobvyklému studijnímu oboru se podíval i do USA, kde strávil půlroční stáž.

Je doktorandem v oboru jaderné chemie Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské na ČVUT. Právě studenti této vysoké školy před lety založili klub ST FJFI ČVUT (Sportovní tým při Fakultě jaderné a fyzikálně inženýrské Českého vysokého učení technického v Praze) Tralalalala.

Jak už jste se ve Speciálu mohli dočíst, poslední část názvu v sobě neskrývá žádnou symboliku ani odkaz – když se oddíl zakládal, bylo zkrátka potřeba vymyslet mu nějaký název a výsledkem bleskového „brainstormingu" byl právě onen popěvkový výkřik.

ATOMBORDEL

Na ČVUT je Pavel Bartl devátým rokem a momentálně má nakročeno k titulu doktora a před časem se z něj stal částečně i kantor. *„Stačí se přihlásit na prezenční doktorát, a když je zájem, můžete začít učit. Jsou za to i finanční odměny, což se samozřejmě hodí,"* popisuje s tím, že učitelství ho celkem chytlo. *„Baví mě hlavně praktika, tedy laboratorní úlohy,"* prozrazuje a přidává konkrétní příklad.

„Stanovují se například poločasy rozpadu určitých radionuklidů. Máme třeba stříbrný plíšek a k tomu malý neutronový zdroj, do kterého jej zavřeme. Ozáří se, zaktivuje a pak se měří hodnota poločasů," líčí co možná nejvíc laicky.

S jadernou chemií má i další praktické zkušenosti, na částečný úvazek totiž pracuje ve Státním ústavu radiační ochrany. *„Dostal jsem se tam v roce 2014, když se tehdejší vedoucí oddělní radiochemie líbila moje prezentace na jednom semináři. Shodou okolností jsem tehdy musel vykázat povinnou dvoutýdenní praxi, tak jsme se domluvili a nastoupil jsem."*

V instituci, jejíž hlavní doménou je výzkum ochrany před ionizujícím zářením, vydržel půldruhého roku. A před časem se do ní vrátil. *„Po návratu ze zahraniční stáže jsem zažehl staré kontakty. Nejdřív jsem nastoupil na dohodu a teď dělám přímo na oddělení vědy a výzkumu na konkrétním projektu, který se jmenuje inženýrské aplikace mikrosvěta. Vymýšlíme vše z hlediska radiační ochrany a máme velmi široký záběr."*

Řekne-li se radiační ochrana, někomu možná naskočí houkající sirény varující před blížící se atomovou bombou. *„V tu chvíli bychom toho už moc neudělali,"* směje se. *„My bychom mohli řešit maximálně tak dopady. Monitorovali bychom lidi, kolik do sebe kdo vstřebal radionuklidů. Neutronové záření z bomby v okolí epicentra ovšem už není potřeba řešit."*

Práce v prostředí s výrazně zvýšenou radiací vyžaduje i nezbytné ochranné obleky. *„Těm kompletním se u nás slangově říká atombordel. V tom jsem ještě nikdy oblečen nebyl. Bohudík,"* hlásí. *„Pokud se nepracuje s něčím, co by mohlo být hodně těkavé, tak stačí plášť a rukavice, tedy oblečení klasického chemika. Respirátory, případně kompletní ochrana, nejsou ve výzkumných rovinách, až na výjimky, potřeba,"* dodává na vysvětlenou.

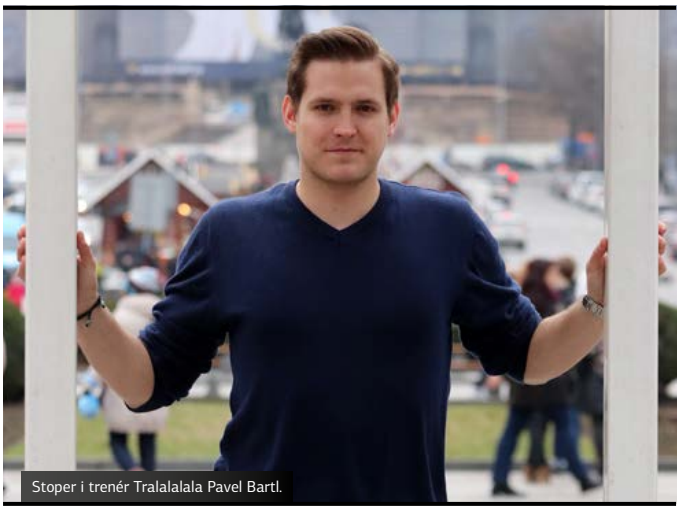

Stoper i trenér Tralalalala Pavel Bartl.

PIVA NA BASEBALLU

Zmíněnou zahraniční stáž absolvoval v USA, konkrétně v Chicagu, kde byl půl roku na přelomu let 2015 a 2016. *„Působil jsem v Národní laboratoři Argonne spravované přímo ministerstvem energetiky. Jsou tam oproti nám trochu posedlí bezpečností, takže jsem musel podepsat čestné prohlášení, že nebudu vynášet informace,"* upozorňuje s tím, že absolvoval i bezpečnostní školení. *„Školil nás bývalý agent FBI a v jeho podání to bylo docela záživné."*

Pavel Bartl sám poznal, že ve třetím nejlidnatějším městě USA žije početná česká komunita. *„Pocházím z malé vesnice v Ústeckém kraji, která se jmenuje Kovářská. A v Chicagu je shodou okolností už nějakou dobu jeden člověk, kterého znám z vedlejší vesnice. Čas od času jsem za ním tedy zajel, dali jsme pivko a koukli se na fotbal. Bylo moc příjemné, že tam byl."*

Jinak byl ve Spojených státech odkázán sám na sebe. *„Našel jsem si bydlení, a vzhledem k tomu, že v Americe se bez auta nedá hnout, jsem si sehnal i auto,"* vzpomíná. Chtěl prý zajít i na NHL, ovšem do haly United Center se na zápas Blackhawks nakonec nedostal. *„Zrovna se hrálo play-off, takže byly strašně drahé lístky. Šel jsem alespoň na baseball. V Chicagu mají dva týmy, Cubs a White Sox. Lidi, se kterými jsem se tam stýkal v práci,*

Tomu, čím se Pavel zabývá, porozumí málokdo z běžných smrtelníků.

byli fanoušci Cubs, takže mě dotáhli na ně.“

V USA tolik populárnímu sportu nepropadl. *„Co si budeme povídat, je poměrně dost nudný. Většinu času se tam nic neděje, navíc to trvá přes dvě hodiny,“* vystihuje. *„Na druhou stranu jsem si to užil díky atmosféře, protože stadion byl narvaný. A líbilo se mi i to, že Američané se na baseball chodí vysloveně bavit, podobně jako my chodíme třeba do hospody. V hledišti se pije, jí se hot dogy. My jsme si tam dali asi šest piv, pokecali jsme, bylo to příjemné.“*

Aby byl jeho zážitek „za velkou louží“ bohatší, podíval se i do New Yorku. Vyrazil tam na výlet na samém konci stáže a rozhodně nelituje. *„Stala se mi tam docela vtipná věc. Šel jsem se kouknout na NHL do jednoho podniku a barman si mě asi s někým spletl. Dával mi totiž obrovské slevy na drinky, navíc po mně nechtěl platební kartu, která se od zákazníka, když s ní chce platit, vyžaduje předem.“*

Druhý den se tedy vydal do baru NYC Stout mezi Madison Square Garden a Empire State Building znovu. *„Barman hned spustil: Dáte si Guinness jako včera? Zvu vás… Vážně netuším, s kým si mě tehdy mohl splést. Ale dodnes všem doporučuji, že jestli budou v New Yorku, ať zajdou do NYC Stout,“* chechtá se.

JADERNÝ ODPAD

Jak už padlo v úvodu, ST FJFI ČVUT založili studenti „jaderky“. *„Základ týmu byli kluci z naší fakulty. Původně jsme hráli jen Strahovskou ligu, tam je ale podmínka, že hráč musí být aktivní student. I proto jsme vytvořili tým velkého fotbalu, aby za něj mohli hrát i ti, co už nestudují,“* objasňuje. *„Máme tam pár lidí ze stavebky, pár ze strojárny, ale nejvíc je nás pořád z jaderky.“*

Fotbalisté Tralalalala hrají nejnižší pražskou soutěž, nemají vlastní hřiště ani zápasovou přípravu. *„Teď jsme ale měli novinku v podobě historicky prvního tréninku. Já jsem na něm nebyl, protože jsem zrovna byl nemocný, ale účast byla hojná, sešlo se třiadvacet lidí,“* pochvaluje si a doplňuje, že tréninky jinak nahrazují zápasy v malém fotbale.

„Ten hraje většina z nás, ať už Strahovskou nebo Hanspaulskou ligu,“ podotýká stoper, jehož zdobí kreativní rozehrávka a který na sebe spolu s nejzkušenějšími kolegy bere i roli kouče. *„Trénování je v kompetenci tří otců zakladatelů této odnože Tralalalala, což je Martin Cuhra, já a částečně Tomáš Kouřim,“* vypočítává.

Osobitý klub o postupu do II. třídy nesní, není však prý nereálný. *„My nehrajeme špatně, ale hrozně záleží na tom, jak se sejdeme. Členskou základnu máme širokou, nějakých třicet lidí, ale sestava se neustále mění. Dobře to bylo vidět na začátku sezony, který byl mnohem dřív, než nám začal semestr. Spousta lidí tehdy nebyla vůbec v Praze.“*

V rámci ST FJFI ČVUT vznikla během let řada dílčích týmů – namátkou florbal, volejbal nebo basketbal. Těch fotbalových je však nejvíc, přičemž hned šest z nich, čtyři mužské a dva ženské, hrají Strahovskou ligu. *„Jeden původně založili fanoušci. Jmenuje se Jaderný odpad a je obrovská sranda chodit na ně koukat, protože míč jim občas vyloženě překáží,“* směje se Pavel Bartl. ■

INZERCE
FSG SVOBODA ŠTEINFELD

PAVEL BARTL

Věk: 27
Klub: ST FJFI ČVUT Tralalalala
Post: stoper

Větší ochrana než tato není ve výzkumných rovinách potřeba.

A JE TAM!

STŘELEC BRANKY DANIEL HÁJEK OSLAVUJE SE SVÝM KAPITÁNEM JIŘÍM HOLÍKEM JEDNU ZE SEDMI BRANEK V SÍTI KRÁLOVIC.

FOCENO: V ZÁPASE PŘEBORU HORNÍ MĚCHOLUPY – KRÁLOVICE (7:3) **AUTOR:** PAVEL JIŘÍK ST.

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SVAZ

ATRAKTIVNÍ WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

WWW.FOTBALPRAHA.CZ

KOUPELNY® ptáček

35 studií po celé ČR a SR

Služby studia koupelen

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

STUDIA KOUPELEN V PRAZE

- **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- **Praha-Jinočany**, Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- **Praha-Uhříněves:** Bečovská 939, 104 00 Uhříněves, tel. 267 315 225

Dovolená v pohodě

nejvýhodněji právě teď

nové katalogy

Léto 2018

- speciální slevy pro hráče a členy všech pražských klubů
- až dvě děti zcela zdarma
- superslevy a slevy za včasný nákup
- klubové hotely | české animační programy
- senior program – sleva 50 %
- záloha pouze 990 Kč

Kde nás najdete: Praha | Brno | Ostrava | Mladá Boleslav | Most | Karlovy Vary | Plzeň | České Budějovice | Písek | Jablonec nad Nisou | Hradec Králové | Pardubice | Jihlava | Olomouc | Zlín | Opava | Havířov

+420 270 007 007
www.alexandria.cz

ALEXANDRIA
cestovní kancelář